Poesi på en dag
2026

POESI PÅ EN DAG 2026

Poesi på en dag 2026

Författares Bokmaskin

In memoriam
Arne Jacobsson
1936–2026

Arne var med och startade
Författares Bokmaskin 1972

Tack till Stiftelsen Längmanska kulturfonden
för bidrag till tryckningen.

Författares Bokmaskin

www.bokmaskinen.se, 08-785 03 85
staff@bokmaskinen.se

© Författares Bokmaskin och respektive författare 2026

Omslagsbild: Master1305
Grafisk form: Författares Bokmaskin
Typsnitt: Janson Text
Papper: Munken Print Cream 100 g
Tryck: Författares Bokmaskin, Stockholm 2026
ISBN 978-91-7910-781-9

Förord

September came in with golden days and silver nights, skörden bärgades – sen gick september igen. Men det här var en höstkväll, som jag skriver om nu, där jag gick mig en afton i Karlbergsparken. Det var i skymningen (minns ni? när skymningen ännu var vid 20-tiden?) och det var innan onsdagsräkningen (minns ni när mandaten ännu låg på knivseggen, aladåbdallrande?) som jag gick mig ut i denna mycket engelska park. Ljusen sken från Fortifikationsverket, Essingeleden försökte bryta sig in i mitt poddlyssnande, och rådjuren i halvdunklet vek av från min väg som vänner som säger *auf wiedersehn*. Då tänkte jag på så mycket som hänt under Eldhästens år, detta händelserika galna.

Cherwell kluckade i mig från min Oxfordsvistelse, och Irländska sjön låg lugn från när jag mötte mitt livs vackraste solnedgång i Rosslare. H20-ansamlingen mellan Lovön och Drottningholm glittrade i sensommarljuset, och min hjärna spelade slutduetten i *Poppeas kröning*, Nero på väg bort från Poppea redan. Tämnarens fågelliv gav ljud, och Götgatans folkliv sjöd i mig, ännu. T-Centralen klöste på mina inre madrasserade väggar, men motgiftet fanns i ett valborgsserent Linköping och ett Värmland som överlevt vintern.

Men jag mindes något annat också. När vi hissade Bokmaskinens flagga på Pygméteatern. Under 2027 kommer Bougainvilles självständighetsflagga att vaja i Buka. Inom tio år kommer kanske den röda draken vaja i Cardiff, det vita krysset vaja i Edinburgh och den irländska trikoloren kommer äntligen att innefatta hela ön. Bokmaskinens flagga kommer alltid att vaja för det fria ordet.

Välkommen till ännu en antologi!

Arvida Svenske, nov 2026
Stiftelsen Författares Bokmaskin

Stor ökning av sålda bokstäver

Antalet bokstavsaffärer under årets första tio månader var högre än för motsvarande period i fjol. Därmed sattes ett nytt rekord på marknaden. Även prisnivåerna satte nya rekord.

Svensk läsningsstatistik har jämfört antalet försäljningar och omsättningspriserna på bokstäver i Sverige, samt i de största städerna i samtliga 21 län, under perioden januari till och med oktober med motsvarande period i fjol. Och slutsatsen är klar. Både antalet försäljningar och priserna överträffar fjolårets. Under mätperioden i år såldes nästan 114 000 bokstavsrätter vilket är 11 procent fler än för motsvarande period 2020, som då var rekord. Summan av försäljningspriserna, omsättningsvärdet, var 326 miljarder kronor, 21 procent eller 57 miljarder mer än för motsvarande period i fjol. Den största ökningen hade Karlstad där omsättningsvärdet steg med 37 procent, motsvarande en ökning på 790 miljoner kronor. På Gotland steg omsättningsvärdet med 36 procent, i Luleå med 33 procent och i Halmstad med 30 procent.

Antal vokalförsäljningar ökade med fem procent till 51 000 och omsättningsvärdet steg med 23 procent. Det motsvarar en ökning med 38 miljarder till 207 miljarder kronor, jämfört med motsvarande period 2020. Störst ökning av omsättningsvärdet svarade Halmstad för där det steg med 36 procent, följt av Falun med 35 procent, Östersund med 34 procent och Västerås med 33 procent. Det sammanlagda omsättningsvärdet på bokstavsmarknaden under mätperioden steg med 22 procent till 533 miljarder kronor, jämfört med perioden januari till och med oktober i fjol.

David Liljemark

Ett försök till att lämna

Flickan är genomgod
Tänker mer på andra än sig själv
Hon har det tufft
Men kämpar i det tysta
Hon undrar hur livet hade kunnat vara
Om universum hade valt en annan väg
Om relationen hade varit en annan
Om hon hade kunnat ge sig av
Hon lever i en verklighet
Hon tror den är normal
Det är den inte
Den var aldrig det
En dag öppnar hon upp sig
Får oväntade reaktioner
Hon ångrar sig lite
Hon blir lite rädd
Hon får en vän
De delar erfarenheter
Vännen kunde lämna
Flickan är fortfarande fast
Vännen får hurrarop
»Du är modig som tog dig ut«
Flickan får inget sådant
För henne kommer det aldrig att ta slut

Emelie Wallström

Den där blicken
Den där fasta, mörka blicken
Blicken som kommer ur hans tillfredsställelse
Hans tillfredsställda iver
Hans självbelåtenhet
Hans tidiga njutning av vad som ligger framför dem
Han har det mellan sina armar
Allt han vill ha och snart kommer få

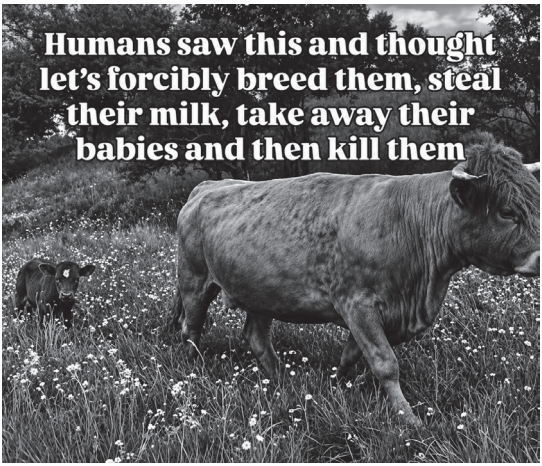
Hanna Ahlstedt

#svenskabönder,
#konsumentensmakt

Ni få säga vad ni vill,
men det gör varken från eller till.
I slutändan står ni ändå där
– skyldiga –
till att andra dödas mot sin vilja. 💔
#stoppaslakten #ickemänsklingadjur

You can say whatever you want,
but it doesn't matter …
In the end, you still stand there
– guilty –
of others being killed against their will. 💔
#endtheanimalholocaust

Johanna Månsson

Förvildad trädgård

Näktergalen fyller vårnatten
väcker talgoxens ungar
Häggspinnmalen klär in sitt träd
Rödmurarbiet ignorerar insektshotellet
bygger i husfasaden
Rödsvingeln utkonkurrerad av gullvivor och rödfibbla,
slåttergubbe och revsuga
Ligusterhäcken surrar av blomflugor och blinkar av amiraler
den städsegröna är inte lika populär
Harkrankarna stiger
studsar mot fönstren
och föder fåglarna
Maskrosorna seglar över det som en gång var gles gräsmatta
nu årligen slagen äng
Hushumlan studsar mot fönstret
mellan prästkragarna
över kryptimjanbeståndet som invaderar mossmattan
Sparvhöken äter duvfilé till lunch
råkorna äter ekorrens gömda nötter
igelkotten dricker av rödstjärtarnas badvatten
Dvärgpipistrellen rundar den släckta utebelysningen
myggen blåser bort
Äpplena vilar i mossan
väntar på koltrastarna
Kajorna passerar på väg mot domkyrkan
Och grannen startar motorsågen

Torun Ewald

Brev från den brända jorden

Det är till oss, kamrater. Se breven som just kom.
Kriget är över!
De skriver från norr. Från öst och väst också. Och söder.

De onda kungarna är borta.
Fegiser, mördare, tjuvar, deras hantlangare också.
Alla rövhål är borta, säger de.

Några systrar och bröder klarade sig inte.
Från båda sidor, säger de. Barn också.
Under kullar och höjder vilar de, fäder och mödrar också.

Några av dem gråter. Skadade också.
Men kom till oss, säger de. Kom till oss!

Alla fiender har flytt. Kvar många ruiner.
Gamla skogar är nästan borta. Stora hål.
Landminor kvar överallt. Se er för, säger de.

Snälla, ta med lite blommor, säger de.
Vin, bröd och honung också.

Deras hjärtan, säger de, slår för oss.
Ta med några blommor också!

Dag Persson

Den finaste

Jag valde den finaste bara för dig.
För att du skulle se det finaste.
Den allra finaste jag kunde finna,
bara för dig.

Jag sökte bland glitter,
bland blommor,
bland guld.
I skogen.
I vattnet.
I havet.
I skyn.

Inget var gott nog
för det jag ville visa dig.

Tiden stod stilla.
Mörkret föll fort.
Jag måste hinna
innan det nådde marken.

Jag såg den
först när jag slutade leta.

Spegeln.

Malin Momqvist

Alla vägar som ledde till Rom, vilka går på dem nu?
Riktmärke byts ut mot vägskylt, kullersten mot
asfalt och makadam.
Ännu en väg bildas. En bro som sträcker sig över jorden.
Ovanför. Uppåt.
Romarna rör sig långsamt över bron.
Vandrar utan marsch.
En kö bildas över den, där romare blir bonde,
blir köpman, blir kostym.

På jorden ligger de begravda kvar. Även maharadjans
kött förmultnar och lämnar ett anonymt skelett. Endast
de smycken han begravdes med visar vem han var.
Längst fram står en bortglömd kejsare som föll i sitt
första slag. Han leder än, med en fattigpensionär
längst bak.
Miljontals är de i kö, som blickar ut mot rymden.

Petter Malmehed

En önskan från ett tomrum

Gratulationer
till de
som fyller
sin pratbubbla
och hyllas
med inspelade applåder

för oss
som fäster
våra omständigheter
med silvertejp
finns tystnaden

livets mellanakter
spelar triangel
från vardagens hål
som ryms
i ett vidvinkelperspektiv

jag fyller min pratbubbla
med sju sorters tystnad
och önskar mig
en större själ
varje jul

Latifa Gharbi

Öppet öga

Om mig kan berättas
att jag sov med öppet öga
och emellanåt steg upp
gick en runda i lägenheten
och rättade till saker
ställde köksstolarna i linje
torkade bordet
placerade burkar och flaskor
under diskbänken
och lyssnade på föräldrarnas
drömlösa sömn
under min säng hade jag
krigsgubbar i plast
under nattens timmar
lekte jag med dem
var deras kapten
tills söndagsmorgonen kom
med förhoppningar
att allt skulle bli annorlunda
vid det rena köksbordet

Ronny Söderlind

Några få i tystnad

Läs den inte, du kommer ändå inte förstå
Den är ord, men handlar ändå om tystnad

Blommor som vissnat innan de ens slått ut i vår stad
De vrider sig nedåt, skrumpna och våta av kalla droppar

Solen svek dem, eller så föddes de för sent
Inte hann de blomma, innan tiderna va slut

Vrid dig inte ner mot backen, tala ut!
Kämpa för ditt solsken, ge dig inte förens du fullt slagit ut!

Sug upp det lilla ljus som finns kvar,
med varje bit av dina blad
Låt inte frosten äta dig, innan det blir dag

För varje människa som går förbi dig,
blir ändå ledsen av att se din skrumpna petal
Tänk om de också vissnar,
och vrider sina ansikten ner mot backen

För de kan inte heller tala, om det du aldrig sagt
Låt inte jorden vissna, kämpa för dess prakt

Julia Nilsson

Cloud 9

No one mentioned that there might be loss involved,
back there at the falling in love part.
During all the exhilaration.
when we stood on Cloud 9 taking in the view and each other.
Someone could have taken me aside
or whispered a few words in my ear
about loss and its henchmen shock, pain, and grieving.
Actually, would that have mattered?
To be warned that loss can happen,
to know everything about what I was getting into?
I still would have taken the step.
Falling into love
while climbing onto Cloud 9.
Love has risk.
Life has loss.
Take the step.
No regrets.

Susan J. Cohen

Någonstans

Havet ligger framför mig
som ett öppet fält.

Vid horisonten drar en båt
ett tunt streck genom världen.
Ovanför låter en mås
vinden bära dess tyngd.

Vågorna slår mot bergen.
Om och om igen.
Som om också det orubbliga
en dag kan ge vika.

Vinden smeker min kind
med en hand
som inte ber mig följa.

Någon ska långt.
Någon ska kort.
Men kvar står jag.

Elinor Keiriö Östlin

Jag skulle vilja att mitt favoritcafé vore
ensamt, övergivet och nästan tomt…
där skulle jag vandra på fantasins gator och
byvägar in mot eviga spår
där en arketyp står staty på ett moln
Jag ville att min hud skulle lysa ikapp med marmorn
för att tilltvinga mig glansen likt sten
och mitt hjärta en rödskimrande muskel, som
slog i takt med vågen på sju hav
Jag önskade en gång att mina drömmar vore
skapta av dadaistiskt materia, likt tidningsprassel
på ett urgammalt museum
Nog trodde jag att varje kultur hade en monter, där
jag låg likt en kärlekens mumie, ty
jag visste ännu inte hur längtan borde stavas, nåja
kanske var min åtrå paljetter på en icke-binär tavla
och dess ram ett gytter av hågkomst… men
när jag höjer min arm och upptäcker koppen av
kinesiskt porslin där mitt kaffe kallnat
och min bakelse känns som bläck i munnen
för att varje bakverk äro text i min mun…
då vet jag
att kaffet som drog är likt amfetamin, och
jag förs bort bort från mitt eget ego…

Lis Lovén

Haiku med Jante

så stolt skördad
solvarm vippig dill
nu, nyklippt och frusen

Kerstin Park

Låt mig inte känna ditt namn
soldat i min här
Nämn det aldrig
Först då blir du min broder
min jämställde
Först då måste jag skydda dig
mot gevärsmynningar
mot skottsalvor
Först då tvingas jag möta min egen skrämda blick
i dina ögon.

Annika Bengtson

till och från vardagen

Tänk om jag hade tågluffat i Europa
med min pappa eller något syskon
med mig själv på egen risk
mellan terminerna och framtiden
Min packning är optimistisk
listorna konsekventa
med utsikter från broarna
en kyrka i varje stad
en bokhandel i något hörn
kulturer på nära håll
Vad gör jag om jag längtar hem
vad vill jag komma ihåg
vem borde jag pussat först
på centralstationen i Rom
på tåget mot Berlin
över gränserna till Prag
En reservplan kommer snart
enligt dagboksanteckningen igår.

Elias Cavallin

Berättelsen om mig

Vem är jag? En stolt farmor? En kvinna som går naken genom rummet? Långsam som ljuset från en stjärna. Hemlighetsfull. En dam gjord av mysterier. Jag har åldrats men fortfarande gömmer jag en flicka. Flickan stannar kvar. Om en man skulle upptäcka mig idag skulle han vara den förste att upptäcka gryningen …

Caroline Baptista Axelsson

I haven't stopped talking to you since you left.

After work, I find myself at the last place we spent our time. The last place I spoke to you face to face, saw your smile. Now, it's only your ghost on that bench, occupying my mind.

I tell you about my day.
How I got the acceptance letter today.
How my boss thought I made a mistake,
and I did not say a word, even though I knew it was hers.
How I went to the movies, holding your hand (in my mind).

I look out on the river, and ask you how the bugs walk on water. If you were more than a ghost in my mind, maybe you'd tell me how.

I pour out my heart and tell myself this is enough.
Talking to your ghost in my mind.

And every night I say goodnight, your ghost lying next to me. Praying somehow you hear it and say *I love you* back.

Ella Kardell

Himlavalvssigill

Din kärleksröda djävul …
Du snedtänder mitt hjärta
Med hjärtattackdallrande hjärtslag
Och kör knockout i hela känslonystanet
Its a sin, drive in, din åtrå är din atomkraft
Oh ja, jag kommer inrama dig med mina
blonda lockar och med mitt kvillrande
skratt
Du går inte den raka utlagda kärleksvägen
Synapserna blir fullkomligt tackelknullade
Och du river ingången
Till hur det ska vara
Du är den typen
Som dansar fram, hastigt slickande döden i örat
medans du charmslösar dig in i hjärtetrakten
Och ska det genomborras ömt
Ta fram det stora artilleriet
Och med dig gick jag inte bara långt
Jag invaderade fuckin himlavalvet på en dag
Lika storslagen som en gryende stjärnnova
Exploderande i ett himlafyrverkeri
Undrar om någon tacknämligt
Skrapar upp mig sedan
När jag ligger där på en tom ödslig parkering
Ifall detta blir uttömt
Och ny hjärtefärg måste blandas
Innan lilla livet slutförs
Och universum drar vidare
Genom stjärnstoftets förunderliga gnistrande

Susanne Eriksson

»Vässade«

Det påstridiga mörkret
Som du med stolta steg
sprang bort ifrån
Vässade
ditt ljus
genom nätterna
i hemlighet
När du inte såg på
när du blundade
och sov
Vässade
Ihärdigt
och obarmhärtigt
tills ljuset
kunde skära genom
alla lögner i din väg
Både dina egna
Och de du ärvde
när du vrålandes
steg ner
till denna
svarta
murkna
låtsasvärld

Boris Glibusic

Drömmarna faller till marken

Jag är en liten fågel som sitter i bur
jag ser världen, men förstår inte hur
jag kan känna mig så exkluderad
Mina fjädrar har tappat sin glans
vem myntade uttrycket, livet är en dans?
Jag hade en chans att flyga
men fegade ur

Hur ser livet ut där på andra sidan?
Jag lider med min spegelbild
jag är tam, ej vild
jag äter nötter, jag har glömt mina rötter
men visst ryktas det om Amazonas?
En plats med frodig grönska, jag önskar
att jag vore fri

Det är kallt när löven dalar
det ekar tomt i naturens salar
jag har lämnat min bur, jag vet inte hur
nu är jag en exotisk fågel på flykt
Livet är otryggt, var ifrån var det jag kom?
Ensam i storm, fullkomligt vilse
vingklipps storslagna drömmar

Sofia Skogsvilde

Rätt sätt

Det värsta är dagarna när jag mår bra.

När jag inte tänker på dig förrän framåt eftermiddagen och märker att jag inte har väntat på någonting.

Det borde vara skönt. Oftast låter jag det vara en stund innan jag börjar försiktigt.

Jag tänker på något du sa och ändrar lite på hur du sa det. Det brukar räcka. Annars finns det annat. Hur sällan du frågar hur jag mår. Hur många gånger det är jag som påbörjar våra samtal.

Jag vet vilka saker jag ska låta bli om jag bara vill ner en liten bit. Och vilka jag ska ta om jag vill hela vägen.

När det väl börjar behöver jag inte hjälpa till längre.

Då kommer allt jag varit rädd för. Allt jag inte vet. Sådant du aldrig ens har gjort. Efter en stund känns det i hela kroppen. Ont i magen, får knappt luft, men lugnare än jag var i morse.

Ibland hittar jag något nytt att spara i minnet tills nästa gång. Jag har slutat bry mig om det ens är sant, bara det känns. Jag ligger där och känner hur hela dagen krymper tills det bara finns en enda sak kvar.

Inget annat får plats. Bara det här. Det ska göra ont på rätt sätt. Först då släpper det i axlarna. Jag slutar bita ihop käkarna och andningen blir långsammare.

Ibland somnar jag så.

Sofia Lind

Controlled

You miss your old self,
the one that could eat a meal, without knowing
you'll smell the orange peel again ten minutes later.
Who once ran to the ice cream truck without
a single care in the world.

Now,
you live off the knowledge of antioxidants cleaning
your insides.
The peel is a ritual in all of your meals now,
polishing your teeth,
stupid.
You learned to count, touch and feel all the textures
before everyone else.

You feed yourself,
just like I do.
But you stretch and twirl until your insides are
shallow, by no one else than yourself.

»I'm in control«
»It's not that bad«
»I can stop
whenever«

You say it like it's nothing,
but so did all the others, maybe now gone.

You miss your old self?

You're not in control, but you don't realize, do you?

Sanna Lönneborg

Avtryck

Ett grönt sken
från en ensam
skärva
dröjer sig kvar där känslan
vandrar
över ett golv

Ett golv
där nötta plankor
andas förtvivlan

En vänlig själ
har somnat in

Maria Karlsson

In memoriam

Sorgen,
den kolsvarta.
Nattsvarta.
Obevekliga.
Oåterkalleliga,
kastade sig emot mig
med sådan intensitet,
att andetagen avstannade.
Det outsägligt bottenlösa.
Smärtan
den skoningslösa,
bakband.
Anföll.
Jag hann inte värja mig.
Jag kommer aldrig att vänja mig.
Du fattas mig.
Livet stämt i moll.
Himlen skiftat
till olycksbådande gråsvart.
Allt dystert och kallt nu.
Mörkret det irreversibla,
ovan huskroppar ensamma.
Hur kan livet vara så obarmhärtigt?
Hur kan allt tillsynes fortgå
när ingenting någonsin,
kommer att vara
sig likt.
Igen.

Monica Marken

Den ensamma vandraren

Barndomen var hans enda glädje,
den enda tiden i livet,
då han kände sig lycklig.

Fantasin tog honom genom livet.
En högre verklighet,
som aldrig svek,
och som höll honom på avstånd
från det grymma och svekfulla livet.

Han längtar till den djupa graven,
där han får vila i evighet.

Sigvard Läth

Nattflyg

stillheten står
startklar på fönsterblecket
som ett nattflyg …
på väg bort
mot stjärnornas bakgård

Tommy Thuresson

Tidens näve

Allt lyser och bleknar,
bleknar och lyser.
All levnad är i upplösning
medan
dagen bygger sig upp
på nytt – om och om igen.

Arja Söderfeldt

På gamla Söder

mormor bodde på Söder
innan folkhemmet var fött

»kasta ner nyckeln« ropade hon
till sin mamma

nyckeln föll på mormors gård

hon sprang in
bland plåtskjulen i rader
till torrdassen med tunnorna

renhållningens karlar
budarna
och skitbärararkärringarna
kom på natten

en doftrik arbetsplats
för samhällets lägsta

med spett vid dasset
på vintern
när skiten hade frusit

jag tänker ofta på det
när jag spolar
ser mormor med sin nyckel
tittar upp mot mej

Bo Henrik Aronsson

Morgonbrus

Bruset
strör bubblor

över en hinna av
transparens

Den känsliges
skydd

mot morgonens
gråbleka ljus

Lottie Ålhed

My Lemonade

I want your heart
I want our love
I want our life
This too shall pass
I've got my beer
And the guitar
I've got my cats
This too shall pass
Here's some lemonade
Have some lemonade
Let's not be afraid
It's just lemonade
I've got my breaths
I've got my heart
I've got my life
This too shall pass
Can't take the pain
But I've got beer
I've got my songs
This too shall pass
Here's some lemonade
Have some lemonade
It's just lemonade
Let's not be afraid
This too shall pass
This too shall pass right on
This too shall pass, pass, pass, pass on
This too shall pass

Chanel Rychter

De dova fjäten

Så inser vi slutgiltigt
vad dessa skimrande bilder
egentligen betyder för oss
med det stillsamma allvar
vi aldrig skulle ha kunnat
leverera när vi var yngre

Som om vi aldrig
skulle förvandlas till äldre varianter
av oss själva på det sätt vi alltid
hade fruktat att vi skulle göra
Så, då gjorde vi det!

Utan ansträngning tycktes det
oss i eftertankens stilla stunder
då vi oavlåtligt försökte hålla oss till
den analys vi dryftade
med kollegerna från den flydda tiden
där allt ännu var möjligt
och nära till skott

Uffe Berggren

Organisten spelar höstmusik

Play it again, Jan, din jazzblues på svenska, precis lagom för att skaka om ämbetskaren, åstadkomma temporära temperaturskillnader, men inte för att evakuera alla väntande turistgrupper i Stadshuset…

Innan vårens vilda dixiejazz, och sommaren kommer med sin rock'n'roll, vintern kör sin trötta marschmusik och sitt fascistoida julestök har vi höst. *Blood on the leaves, and blood on the roots.*

I en samhällsstämning som vunnit vinsten att få en skraplott till, lever den musik som ännu inte självantänts i flämtande arenadödar; den är av world music, den är spelmansstark.

Den franska sorgsna kärleks-chanson du längtar till Paris via kom från slavkvinnor i Bagdad: Europa var inte en del av världen förrän den muslimska invasionen av iberiska halvön. Tack för gåvan! Blues = sitarens gråt = nyabinghi.

Och överallt i universum klingar en eolisk ton. Dess skälvande grundtakt, i svagt groove sen Big Bang, i samklang som vanligt: Organisten spelar höstmusik.

Låt oss andas, låt oss samlas kring eldarna på Europas fält och i Europas skogar och berätta nyare berättelser än vi hittills förmått: hela mänskligheten som ett vi.

Play it again, Jan, ge oss den där visan från Utanmyra, ge oss sen rytmen att sublimera hela världen i en enda grundton.

I den pianobar där jag sitter spelar organisten höstmusik. Den lirar, den är groovy. Världsstor.

Arvida Svenske

Mörkret

Innan mörkret kom så hade jag vanliga problem.
Innan mörkret flyttade in så trodde jag mycket.
Innan mörkret tog över så kunde jag le.
Innan mörkret blev min vardag så kände jag mig stark.

Nu slåss jag varje dag.
Ibland vinner jag över mörkret.
Ibland blir det oavgjort och vi skakar hand.
Ibland går jag på en knockout i första ronden.

Mörkret och jag går bredvid varandra, båda försöker
att lista ut den slutgiltiga planen där vi vinner
och förgör den andra.

Vi bidar vår tid.

Mörkret och jag.

Pelle Wikblom

Fragment ur ett liv

Mellan våra pannor och allskön dna. De mätbara instrumenten talar om att bara de starka stannar kvar, de andra ger sig av. Frosten om nätterna hur hon går mellan rummen nu och då. Ingen skriker längre och talar om för henne hur saker & ting skall vara. Det är kanske en befrielse, nu är hon äldst. En form eller en annan norm. Tunnbrödet ifrån norr. Hennes mor bodde i en stad där persiljan växte fritt i ett vitt trähus och hennes tre barn bodde i olika städer, Karlstad, Göteborg och Stockholm. De kommer aldrig att bli en familj, det är som att ständigt leva med ett öppet korsdrag och mor säger till sitt äldsta barn – planera ingenting, sedan reser hon och det slår Inkeri att deras mor är en ladusvala, hon flyger högt och flyger lågt men nu finns hon inte kvar längre, nu är Inkeri äldsta personen i familjen och ursprunget ligger nittio mil bort. Stationen heter Murjek och det namnet kan hon inte uttala, mina kusiner skrattar och de lurar mig att gå till bolaget, köpa ut. Det är nittonhundra åttio och det året jag fyller tjugo år, jag får tillbaka mitt ursprung och mormor och morfar. Detta är en så lång historia att ingen skulle orka höra. Men jag är tvungen att skriva den för att göra den till min. Allting har alltid hört till andra och aldrig till mig. Jag lärde mig leva så och att dela in livet i kapitel!

Susanne Larsson

(On Resistance)

We are the Power in charge
We provide the sickness and the cure
We cause the problems and solve them
We start the wars and provide defence
– but only if you pay for it,
And only if you obey and cooperate
Give up your freedom and do like we say
– yes, you are allowed to pray
Behold the birds of prey
Enjoy the vultureculture
And live to work another day
As long as you do it our way

Peter Beskow

Äkta lycka

Garanterat
Är det mesta AI-genererat
Om jag ska mäkta med, ja mäkta
Då behövs något äkta

Jag inser nåt:
Livets jackpot
Är inte tusentals sålda bokenheter
Eller upptäckter på fjärran planeter

Lycka är att skratta ofta
Utan offerkofta
Lycka är Toyotans familjeallsång
I samspel med solnedgång

Lycka är att stå på sig och ta debatten
Att halsa friskt kranvatten
Att känna tidningens trycksvärta
mot fingertopparna
Att renas av regndropparna

Lycka är att slinka ner i en nybäddad säng
Att sjunga med i en odödlig refräng
Lycka är att sträva mot bekymmersfri
Och att känna doften från ett lokalt bageri

Johan Karlsson

Vad finns bortom blånande bergen

Vad finns bortom blånande bergen
Vad finns där bortom månntro.
Där bortom skogarna och fälten
Fantasin finner ingen ro.

Finns där en kärlek så stor, varm och sann
En kärlek som allt kan förlåta.
Som tar dig i sin famn, viskar ditt namn
En känsla som kan få dig att gråta.

Finns där en sanning ren och klar
Där lögnen helt är förintad.
En sanning som gör det helt uppenbar
Hur allt hänger samman i tiden.

Finns där en stad av ren kristall
En stad utan dess like.
Skimrande i Eviga ljuset
Som om kristallerna själva var ljuset.

Finns där ett hopp om en bättre tid
Där gryningssols strålar smeker över nejden.
Där hoppet spirar, blommar ut
Till ett bättre liv efter fejden.

Finns där en tanke, en gissning
Att själen inte alltid behöver en kropp.
Om man lämna den kvar där i dalen
Vandrar då själen mot de blånande bergen bort.

Leif Sahlman

Träd

Livskraften;
Rötter som sprider sig
som förankrar sig
i den fertila jorden
som behåller fukten
för andra växter
andra varelser
även för oss
Lövkronan ger skugga
ger skydd
ger fuktighet
ger mossa
Lövsången ger vila
ger ro, lugn
vaggar mig till sömns…

Håller mig vaken i stormen

Helen Halldorsdottir

Min plats på jorden

Jag delar plats på jorden med många
Ali, Callum, Elena, Vladimir och Ole.
Platsen är vår en stund, vi måste samsas.

I Kungsträdgården en sekund
av leenden mot körsbärsblom
vi äger platsen tillsammans
ett fotoklick och vi skingras.

I kassakön står vi i rader
jag drar mitt kort och min plats är borta.

Plats 22 i vagn 3 på tåget är min
boken, paddan och tidningen gör avtryck.
Nästa Östersund!
Och platsen är någon annans.

Min plats som farmor är bara min.
För evigt.

Du behåller din plats i kön, var god vänta!
Din plats är nu 47, var god vänta!

Jag delar plats på jorden med miljarder.
men just jag kan gå hem
till ett hem som inte är bombat.
Min plats är här och inte där.

Nilla Sjöborg

Människan är alltings mått

Kopiatorns ljud,
människans hörsel,
granskogens väntan.

*

Undret sker i hjärtat,
en pumpande viktlös längtan.

*

Jag separerar det gula från det vita,
vispas runt i vågorna.
Vid havet är vi som lättast.

*

Djuret vid vägkanten,
jag kokar skallen ren
från köttet.
Du talar om din mörkersyn
då vi ser gamen vända oss ryggen.

*

Tänker att jag nog är en av dom
som Alkberg kallar stockholmssvin.
Inflyttad, visserligen för 40 år sen, men bofast.
Om det annalkande snöslasket talar vi inte.

Ola Lindvall

Kanvas

på andra sidan baren
stod en flicksnärta och log
med lockar och blus till mellangärdet
magen som en platt sandstrand

hon var en kanvas
redo att målas
med livserfarenhetsfärger

mitt nagellack
matchade mitt läppstift och rougen

jag hade bättrat på
min livserfarenhet
eller tonat ner den

ibland är det svårt att veta vad man gör

Annamaya Öhlund

Utgallringen

De bästa böckerna
Ligger magasinerade i hjärtat
Av stadsbiblioteket

Anteckningar hundöron och markeringar
Vittnar om en intensiv läsning
Av kanske redan döda människor
Men det syns att de drack
Och blev otörstiga

Tänk om vi kunde spegelvända allt
Skicka ner alla jävla deckare i magasinet
Och ställa upp de magasinerade volymerna
Av Lars Noréns dikter från sextiotalet
På deckarnas plats

Och böcker som redan blivit till aska i Utgallringen
Såsom Hjalmar Ekströms underbara brev till sina vänner
Kan vi blåsa ut
Som en ren vacker vindpust
Över självhjälps- och dietlitteraturen

Johan Andersson

Den blå färgen

Endast den blå färgen
når det innersta av universums oro ger det en stunds vila
i sin strävan mot förändring

i det nattblå
får stjärnbilderna slumra så tryggt i sin sagobok

vårens kvällsblå som sjunker ner bland trädskuggorna
och bara tillåts viska

lyssna till andra
utan att störa tingens ordning

här växer träden stillsamt neråt i vattnet
droppe för droppe

livets blå vagn
färdas utefter vägarna säljer sitt bländverk
utefter den stilla älven den breda och djupa som samlar
himlens blå
för det sakta mot horisonten

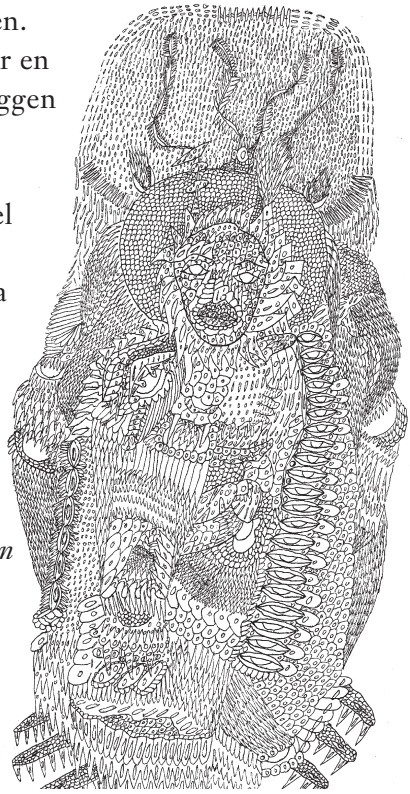
slutligen
sorgens blekblå tårar som sakta rinner ut i havets färgburk

Lena Deimo

Arcana

Morgonen hade redan gått ner till
stranden för att se på guldfiskarna.
Jag låg vaken som en daggdroppe i ditt
hår och tänkte på den vita stjärnan.
Marschallerna lyste utanför Erikas dörr
som bortdöende böner i en djupröd
kyrka. En bil av midnatt stannade bland
träden. Nu kunde hösten sätta sig
naken i parken och tänka som
Rodins skulptur.
Den vind som slog emot dig när du
öppnade dörren var bara ett omen.
Du hade känslan av att regnet var en
man med sträva rävsvansar på ryggen
och kristallkronan bekräftade
att din föraning var sann.
Lägg dig på sängens röda himmel
och slut ögonen!
Jag kommer in till dig som såriga
drömmar som väntar på ljus i ett
guldblått väntrum.
Men vänta, var stilla!
Nu börjar stjärnorna sin
dans i den efterlängtade våren.

Per-Magnus Eliaeson

Brasan sprakar i kaminen
Elden värmer rummet skönt
Träden dansar i vinden därute
Något slår mot stugans vägg

Väck mig ej från eldens sken
Blott när glöden har svalnat
Väck mig ej från stormens brus
Väck mig först när det mojnat

Nike Ravenscar

Skönsång

Vems röst lyssnar du till
i denna maffiga kakofoni,
en ostämd kör
av hörselhallucinationer

Medvetet skymmer de verkliga orden
så lätt man blir förförd
av drömska ord,
som med självklar stämma
lovar att du kan bli allt
rentav gud

Ord som även de döva hör
i en tid som vi kallar
Gudlös

Hanna Röckner

Solitära andetag

Djupa skåror i min hud
dygnsgamla hjärtslag
når äntligen ut
till mina domnade fingertoppar.

Öronbedövande tystnad
läcker ut över lakanen
droppar stilla från takbjälkarna.

Väggarna har absorberat de leenden
du kastade ut med dina höfter
när du vickade ut ur rummet.

Total blodfylld tystnad
kroppar fyllda till bredden
av skönhet och självbedrägeri
av svart vår och ensamma vinternätter.

Lizette Lindskog

Älvadans

Älvorna dansar flyktigt
över daggens ängar.

Slöjorna rör sig följsamt i vinden
ackompanjerade av
koltrastens djupa toner.

Tonerna griper min själ
och jag känner att människan
är ett med naturen.

Lika flyktigt
som älvorna rör sig,
lika flyktigt är mitt eget liv.

Lika snart som
älvorna upplöser sin dans,
lika kort är människans
tid på jorden.

I älvornas dans
följer jag vinden
bort över daggens ängar.

Det är denna älvornas och skönhetens dans människorna
är på väg förskingra i miljö- och klimatkrisernas spår

Bo Göran Nilsson

I febriga drömmar

I febriga drömmar
Smälter verklighetens
Gränser till sammetslen honung
I vilken man simmar
Mot sitt eget vansinne

Jag drömmer om
En beröring som ett asplöv
Känner vid den första vindpusten

Likt en blind man
Undersöker jag ditt ansikte
Gropar och vägar drar
Jag tills fingret tröttnar av lusten

Jag skjuter pilar mot en vissnad skog
I väntan på ett ej kommande eko
Och bränner ner medeltidsbroar
I min flata

Jag är Häxbergets
självaste Blåkullas Marta.

Jag är en idiot macka,
Eller vad som än Gordon Ramsey sa.

Loreta Anna Legzdina

Spegeln

Jag var i Japan en gång.
När jag satt och åt tittade jag upp
och såg en kvinna mitt emot mig.
Hon satt och åt med sig själv.
Jag tyckte inte synd om henne.
Tvärtom, hon såg ut att må bra och vara hälsosam.
Det bruna håret glänste och ögonen var fulla av liv.
Hon var inte ensam.
Bara själv.
Jag tittade ner och åt upp min mat.
När jag tittade upp igen satt kvinnan kvar,
fast nu med en tom tallrik.

Frances Carlsson

Arno

En gång har jag vandrat
utmed stränderna vid il fiume L'Arno.
På piazza Santa Croce avslutat de svåra åren.
Barndomsåren i skuggan av Seminariet.
Nu är jag fri, mitt inre får ett nytt ljus.
En ny dag där inga tankar har skuggor.
Palatsens fasader blev hälsningar
från en annan tid då mina syskonbarn levde
i dessa gränder.

Via della Chiesa 23 så nära Santo Spirito.
Kan jag återvända dit
till Michele, Salvatore, Gabriella?
Kan jag bevara känslan, insikten
glädjen från olivernas land?

En gång har Strängnäs pojken
suttit med sin pasta vid Arnos strand
La Rondinella del Torrino
har givit mig skugga.

Så i en annan tid i en annan ålder
på ponte alla Carraia
vill jag kasta den vackra kalendern
ned i flodens vatten.
Men jag hindrar mig
Jag bär den i stället
över till andra sidan.

Rolf Gustaf Ydefeldt

Anbelangar mig

Jag stal en gång en grekisk flickas hjärta
Ty jag kunde inte sno hennes alfabet
När jag kysste henne
Sa hon med en grammatik stulen från Olympen:
»Du smakar mig«
Jag åt och drack hennes humor
Med feta kristallläppar
En bit av barndomen kom oss i vägen
och beklämdes där
En brun diamant låg krossad
i vita pappersnäsdukar
vars lågor fladdrade i min hand
Jag förlät mig själv
osv, und so weiter …
ännu, ännu, ännu
många gånger
fler än vad
du och hon kunde
tillsammans
Det minde om löven som fästats i taket
»av far min« sade du mig
dina ögon och mynningar var svepta svarta
och du blev
som Poseidon och Lesbos barn
Vi vet ej vad det anbelangar mig
När livet handlar om dig

Tobias Schiemann

Nattens skira slöja

I nattens skira slöja
fastnade jag motståndslöst i din blick
och välkomnade
attraktionens kraft
plötsligt var jag
vacker och värdefull
sprakande och speciell
utvald

Men i morgonens lätta dis
mötte jag hudlös dina ord
och ditt skratt
ekade in i evigheten
plötsligt var jag
ingen och inget värd
smutsig och själlös
utvald

Pernilla Enmark

Slumrande neuroser

Din dag är ett minfält
Ett maraton, ett berg att bestiga
Där ett födelsemärke
är din dödsdömda cancer
som ekar överallt
varje gång du ser det.
Medan måndag, blir tisdag,
blir onsdag – en vecka som går
och du som springer för ditt liv
under lupp
under hot.

Hela tiden är det något som rycker dig från marken
ut i katastrofens öga
Där hjärtrusning är hjärtfel
huvudvärk en stroke
och ett uteblivet svar i telefonen
en annalkande begravning.

Dina dagar är ett ok
att släpa runt på
och med rötter om axlarna
du aldrig får slå ned
Så du stålsätter dig
inför varje varningsljus runt om dig
Du gör dig redo

Och tiden däremellan
är bara slumrande neuroser.

Susanna Magnusson

Ditt barn bär
allt ditt lidande
bär ditt barn
Du tro du kan
skydda barnet
och din sårbarhet
genom tystnad
desto tyngre bär barnet
Ännu utan förmåga att urskilja
vad är ditt
vad är mitt
bär barnet allt ditt
gör det till sitt
Enda utvägen
är vägen in
Se, tillåt, känn
ditt svåra, tunga
avlasta barnet bördan
av det obärbara
genom de helande orden
öppnas din egen bur
befriar barnet
släpper ut dess själ
till fritt strövande
Tyngden av ditt mörker
är för dig att förädla
för dig att omvandla
genom alkemi till ren kärlek
varje barns födslorätt

Lisa Leontjev

Ord och ton

Pennan i min hand lämnar spår
över det vita pappret.

Några få ord stiger ur en känsla,
formas till en tanke
och söker sig ut över sidan.

Bara några få ord.
Utan förklaring.
Inget varför.
Inget före eller efter.

Som fingrar över svartvita tangenter
låter känslan tonerna stiga,
fiolens sköra strängar sjunga,
cellons djupa strängar vibrera.

Så blir känslan till ord.
Så blir den till toner.

Ibland behövs bara några få ord,
några få toner ur en aria,
för att nå rakt in i ens väsen.

Som om de alltid har funnits där,
vilande under tystnaden.

Och plötsligt –
hörs de.

Carina Malmgren

Generation 27

månen speglar sig i taken
reflekterar stilla över sig själv
fragmenterad i miljoner

pojken öppnar fönstret
välkomnar natten, omfamnar ljuset
låter drömmarna segla på silverdimma

ensliga gator sjunger med vindens kraft
sjunger om allt som varit
väcker liv i dess skygga invånare

skuggorna flyr längre
Pojken blir tystare
timmarna svartare

hon har inte sett pojkens blå ögon
hoppets fyrtorn på vakt
i sin kalla linda

pojken ser var kontur i natten
nästan stirrat sig blind på hennes skärvor
nyfiken på hennes stilla ban

deras blickar möts till slut
i den jadefärgade trädgårdens ask
över röda rosors drömmar

i deras korta möte förstår de
avståndet i närheten till varandra
i sprucken natthimmels glans.

Fredrik Scheike

Solglasögon

En glädjeaccessoar
är mina solglasögon.
De följer med mig
i ur och skur,
liggandes i min handväska
eller sittandes på mitt huvud.
De hjälper mig,
med lugn och avskärmning.
Att kunna falla in,
i sin egen lilla värld.
Att kunna begränsa sig från
Omgivningen.
Och att kunna njuta och flirta med
Solen.

Valentina Vanilledof

Marssöndag
det är varmt redan klockan tio
och jag känner mig sprickfärdig av lycka

Som i en dröm ser jag oss ute på promenad
hur vi glada och vårrusiga kånkar på
matsäckskorgen
tills jag får syn på dig
iklädd din vanliga sorgsna nuna
tomt framför dig stirrar du
och kliar dig i skägget

Nu gör vi ett ryck och hittar på nåt,
försöker jag – ser du inte?

Joo, säger du, reser dig långsamt
för att fälla ner persiennerna

Anna-Britta Bungner

Långt borta
långt långt där borta

bakom tjocka väggar
av järngrått mörker och
ljusskygga gestalter

döljer sig det förflutna

som aldrig ska
aldrig får
tränga sig igenom.

Ulla Berglund

Höstdagjämningen

Idag är det höstdagjämning då dagar
och nätter är lika långa.
Hösten kommer med svalare väder och
nederbörd, träden blir färggrannare och
dagarna blir kortare.
Början på hösten är charmig tycker jag.
Sen blir det grått och tråkigt,
bladen ramlar av, mörkret kommer
och lågtrycket växer till sig, usch burr!

Mattias Nygren

Natten

Liten blind docka
med knappar till ögon
Flickan som kramar den
så ängslig
över dom som har så tjocka
hornhinnor
och aldrig fryser

Jenny Oreström

Hela Helandet

Så, mina vackra sprickor
Jag fyller er vördnad i mina fickor
Bär er som det finaste av smycke
Oavsett hur lite, oavsett hur mycket
Känner varenda en av era kanter
Stått bredvid er vid ruinens branter
Märkt hur historiens vingslag skavt
Fått namnge alla känslor jag en gång begravt
Fångat upp det andetag från svunnen tid
Lärt mig att älska det av förkastad frid
Bett om tystnaden när livet vänder
Hållit tag i alla känslor med varsamma händer
Skrikit mig hes i det tomrum av liv
Fördömt samma hand för orättvisans giv
Förlåtit, förbannat och sedan förlåtit igen
Fattat tag i mina händer upp mot himmelen
Låtit dem omsluta mitt hjärta, min hud,
min kropp, min själ
I tröstandets namn bär jag alla ord
mot läkning i kronan, som skäl.

Achillea Dahl

Okänd mottagare

Krama nyanser
av barfotasteg

håll
händer
som saknar
smek
förlorade drömmar
torka tårar

Blicka upp
mot vintergatan

skriv i sanden
skrik en mening

Vik ihop naturen
skrapa samman livet

Skicka paketet
hanteras varsamt

Margareta Arnedotter

Papperstidningen

Biblioteket tillhandahåller den
till alla som är en pappersvän,
så härligt att sitta där och läsa
och inget kan oss läsare kväsa.

Nyheter från världens alla hörn
jag ber tyst, en stilla liten bön,
om att få den på papper länge
som ett fint gammalt »örhänge«.

Prasslet när du, jag, vänder blad
är som en lugn månskensserenad.
Helhet, en överblick du får så lätt,
med papper i handen, det är så rätt.

Lena Öberg

Det krossade hjärtat

Jag minns inte när blommorna senast var här
och när ljuset var i närheten.

Men det jag absolut minns är
hur mitt hjärta krossades.

Den dagen var som när ett glas tappas i golvet.
Allt blev tyst och fryste till is,
förutom glaset som gick sönder.

Men allt gick så snabbt så efter några
sekunder brydde sig ingen om glaset.
Sen städades det bara bort.

Sara Olsson

Nystart

En svalare tid,
En tydligare riktning
Häva blockeringar
Öppna upp inuti
stanna kvar i nuet

Ett äkta djupt andetag
i stillhet
Hållen. Jordad. Trygg

Bjuda in
våga ta för sig
skratta på fel ställen
bjuda in medkänsla
stanna upp
en tydligare riktning

i det som faktiskt
betyder
nått…

LeaLive

The firefly 2026

Morning light, a firefly comes by,
sitting on my balcony table, she gazed
at the sky… with her skinny arms moving around,
touching her head, in a neverending
dance.
Still, we re both so still… looking at each other
in a magic thrill.
Close my eyes, feeling happy and proud
that she dared to come, so close to my
arms, a human pal.
But when I opened my eyes again she'd flyed away,
leaving me sad and wishing she
could had stayed… a little longer,
so I could observed her transparent wings, with
a black circle in the middle, of her ethereal skin.
Still, am so grateful that she came around,
on this warm Autumn light
leaving me a wonderful memory,
that I'll cherish for ever, in my Souls inner peace,
where i can still see her, moving, her beautiful wings…

Titti Spaltro

Mitt fotoalbum

Värmen sprider sig
Himlen skiftar i oranga och röda nyanser
Varför känner jag starkt obehag?

På väg hem från mitt arbete, med mitt fotoalbum
i väskan
albumet berättar om det viktigaste i mitt liv.
Hur jag har levt mitt liv, bilder på nära och kära
som inte längre finns.

Mina minnen finns dokumenterade,
i svart vitt
detta kommer aldrig tillbaka.
Värmen kommer från huset där jag bor, min ångest
stiger i takt med lågorna mot skyn.

Vilken tur att jag just idag tog med mitt fotoalbum
till jobbet för att visa var jag tidigare levt och bott.
En tidsepok från Oskarshamn där jag är född.
I all förskräckelse så känner jag trots allt en välsignelse.
Mitt fotoalbum ger mig tröst och välsignelse i denna
svåra chockartade stund.

Helene Fahl

Så länge någon viskar fred

Så länge någon viskar fred,
finns hopp kvar i världen.
Så länge ett barn orkar le,
kan vi tro på morgondagen.

Så länge vi aldrig låter oss tystas,
kan nya sånger födas.
Så länge vi håller varandras händer,
finns ett hopp som aldrig dör.

Så låt oss alla viska fred,
ropa fred och sjunga om fred.
Så låt oss hålla varandras händer,
tills dess att alla barn i världen ler.

Camilla Kronholm

De som glömde ljuset

De föddes i tystnaden.
Utan sånger.
Utan färger.

De såg världen blomma
och undrade varför
deras hjärtan aldrig gjorde det.

De bar en vinter
ingen annan kunde se.

De sträckte sig efter ljuset,
inte för att förstöra,
utan för att känna
en enda gång
hur värmen kändes.

Anna Brisfjord

En vit tablett

Sätt in oss i ett system
Villa Volvo vovve
Ingen tvekar på min plats
Lika självklart som ett skratt
Men tänk om
Bara om
Om jag inte passar
Skolan byggdes inte för såna som mig
Såna som dig
Såna som vill
Såna som inte riktigt förstår
1+1 är inte 3
Men innan jag säger + är jag redan på 5
Vi har lösningen: En vit tablett
En vit tablett som sätter dig i rätt fack
En vit tablett som gör skolan lätt
En vit tablett som tappar mig själv ännu lättare
Sätt in oss i ett system
Värdera våra olikheter men räkna med
att vi alla kan samma
Betygsätt våra prestationer, döm oss, tryck ner oss
»De så man blir stark«
Eller hugger ni av oss stjälken innan rötterna
ens hunnit fästa

Elin Lindholm

När en händelse upphör
att vara en händelse
övergår från reaktion
till känsla, först spontan
sen reflektionen och
acceptansen, kanske
tolerans som utmanas
förnuft som rannsakas
logik och kritiskt tänkande
samarbetar, inte alltid
när en händelse upphör
att vara en händelse
och blir en känsla, kanske
om vi orkar ta in den
går den i vattentäta skott
expanderar och tänjer
gränserna, om vi har några
alla har inte ett ramverk
eller marginaler runt
sin världsbild, eller ens
en bild, en klar bild
över en händelse, när den går
förbi allt du tror på
kunna vara möjligt
men att i känslan förbli
våga stanna och söka
nya rum inuti dig själv
precis så var din första kyss

Susanne Nybacka

Plåtskåp

Varför är det inget folk i affären?
Vart har alla kunder tagit vägen någonstans?
Varför är det inga härinne och handlar?
Utan kunder har affären ingen chans
Men utanför lokalen står folk i skaror
För skåpen av plåt är fyllda av varor.
Ja det blir alltfler kunder utanför affären
Och varor flyger runt däruppe i sfären
Affärerna är tomma, ingen hittar längre hit
Men det blir alltfler plåtskåp fyllda med skit
Varför är det inget folk i affären
Ingen personal varken här eller där
Varför är det ingen som vill ta betalt
Det känns konstigt. Det är ju en affär.
Man får göra jobbet själv och tjäna en femma
Ännu billigare blir det om man stannar hemma.
Affärerna är tomma, ingen hittar längre hit
Men det blir alltfler plåtskåp fyllda med skit
Varför är det inget folk i affären?
För affären är nedlagd, stängd och tömd
Varför har ingen längre affär här?
Hyran var för hög, så affären var dömd
Att sänka hyran kommer inte på tal
Man kör hellre vidare med tom lokal
Nej att handla i affär, det har blivit en pina
Man skickar hellre efter grejer med flyg ifrån Kina
Affärerna är tomma, ingen hittar längre hit
Men det blir alltfler plåtskåp fyllda med skit

Benny Fröjd

Låt mig vara som jag är
Låt mig vara, snälla låt mig vara
Kan du göra så det blir bättre
Kan du göra så jag mår bra
Kan du i bästa fall låta mig få sova hela natten
utan avbrott
Kan du sluta att förfölja mig med skräp,
var jag än går eller står
Kan du sluta att gå in i min lägenhet och
flytta på saker och brännskada mina växter
Kan du tro mig, det är inget påhittat
Kan åtminstone du tro mig och hjälpa mig ur
min situation
Se hit alla ni som är förföljda
Det blir inte bättre om ni andra inte gör någonting

Karin Jo

Varför ändrar du dig,så mycket
frågade vithajen, fjärilen?

Tomas Johansson

gryningsljus kurvar över horisont

sköljer sig i ultrarapid

förbi

land hav städer

alltefter dygnets rytm kortas skuggor
för att återigen sträcka ut sig när skymning kommer

dagen

omedveten om sin poesi

Malin Desme

LoveTrain in the Snowland

Som en snabb Bullet Train
passerade tåget
Vid stationen »Först till kvarn«!
Det gällde NU eller ALDRIG!
Den kvinnliga gladiatorn
Utrustade sig med mod och erfarenhet
Och orädd hoppade hon snabbt på tåget
Med andra gladiatorer
Mot ödet…
Och en ny resa i hennes liv
Började ett nytt kapitel
Med ekonomisk trygghet
Hon vinkade stolt tillbaka till stationen
Som hette »Ensam och utan hopp«!
Jag, den stolta spårvagnskonduktören
I vagnen har jag sällskap
Och i cyberrymden
Av min själsfrände och min bästa vän
Varje möte är fylld med skratt!
Ocean blåa ögon möter nötter bruna ögon
De fyra årstiderna på Djurgården
Passerar förbi oss
Dag och natt turas om
Och nu är snön här och ett nytt år
Nu har jag öppnat dörren till denna saga

Alexandra Luthander

»Påväg på *barnboksvis*«

Lite som en *tös med flätor*. Påväg mot det håll som verkar kuligast. Fast jag vet inte riktigt vart jag hamnar och håret står åt alla håll.

Påväg lite som en *pojke*. När det är dags att gå ut, måste jag först hitta mina strumpor eller samla mina tankar.

Ofta följer jag efter *en skäggig gubbe med katt*. Börjar med en idé som slutar med höns och märkligheter. Fråga mig inte varför.

Någonstans där emellan går jag med en liten *tomte* i tankarna. Kanske vet han inte heller vart han är påväg. Eller så är det *han* som tänker på mig för den delen, det beror lite på hur man håller i boken.

Är det så att jag också kan bli barnboksförfattare i slutet på den här sidan, eller var jag det hela tiden? Är jag?

Jag har i alla fall en tom sida i fickan, och någonstans inom mig finns en liten röst som säger att det kommer något på den. Om jag bara är *påväg*.

(promenerar och tänker samtidigt, alltså)

Tina-Patricia Strandh

Les hirondelles

Du bar på avsynade minnen en bit längs vägen.
Trädens sena eftersändning faller ner som tanken.
Den undrar vad du minns, vill minnas, kommer att
minnas.

Och då går väster Dijon en mager räv. I trädgården övar
två musketörer och zodiakens djur går bland cyklister
på stadens gator. Tankarna bordläggs för plåthararna
står evigt still likt en kanoniserad kvinna i en katedral.
Österut finner du glädje i en hyllning till kubismen
bredvid en kraschad Alfa-Romeo på pallplats och att
det går en kraftledning utanför Ampères museum.

Du hittar ett minnets hopp men inser i steget att det är
illusionsmuséet som slår upp sina oratorier.

Du glömde att se när svalorna drog.

Ulf Dagman

Det där händer om natten

Det där händer om natten, skuggan utanför
Så varför är det imma och näsavtryck på glaset?
Det där händer om natten, gnisslandet från fönstret
Så varför är det då mitt i vindstilla hösten?
Det där händer om natten, visslingen från garderoben
Så varför vaknar jag upp med saliv på örsnibben?
Det där händer om natten, kylan från dörren
Så varför vaknar jag upp med ett extra täcke?
Det där händer om natten, ögonen i mörkret
Så varför är drömmarna fyllda av prickar i taket?
Det där händer om natten, stanken av döden
Så varför känner jag den starkare blundandes?
Det där händer om natten, stegen i hörnet
Så varför är det stearin runt sängen på trägolvet?
Det där händer om natten, krafsandet längs väggen
Så varför känner jag kylan svepandes längs min arm?

Lovis Tjäder

En Trötthet som Dansar

Jag dansar
Dansar
om och om igen

En dans
som svider
som is och eld

En dans
som alltid får
min sol
att gå ner

Javisst jag dansar
när knopparna brister

när fötterna glider

när tankarna skriker

när tårarna sväller
över kvisten

när jag bär hela världens tyngder

Andrés Wilfer

Hitta hem

Jag letar här och där,
går vilse,
kommer tillbaka.
Försöker igen
och hittar den finaste trädgården
inne i mitt hjärta,
plats för min längtansfulla själ
att vila i.

Leena Kuisma

Tanken och tiden

tanken och tiden går inte i takt
mitt i livet
ser jag
mina barn bli vuxna
avundas dem
vill vara där, vill vara ung
livet som en oskriven bok

en nostalgisk bitterljuv krydda av det som gått förlorat
det är minnet
minnet av ungdom

i tiden är jag här, mitt i livet
i tanken är jag där och då
men när jag var ung var min tanke där jag är i tiden nu
alla mina strävanden, all min kamp var för att nå hit
här skulle jag finna ro
här var målet

jag ser mina barns strävanden och kamp
deras tanke är i framtiden, min tanke är i det förflutna
när möts tanken och tiden?
när kan vi få ro i ett evigt nu?

Richard Wieland

H_2O

Droppen vilar ensam
Genomskinlig
I daggkåpans förvar
Flyktigt vacker
Men i kretsloppet evig

Patrik Vult von Steyern

Torsdag 14 till 17

Lindqvist i 3B har torsdag 14 till 17.
Det har han haft sedan vi flyttade in.
Hans låscylinder sitter i bokningstavlan.
Ovanför hänger en lapp med tejp i hörnen:
RESPEKTERA TIDERNA. Hans handstil.

Hans Volvo står på plats 12.
Någon har skrivit TVÄTTA MIG i dammet på bakrutan,
i februari tror jag. Det står kvar.

Jag tvättar på söndagar när ingen ser
att jag blandar vitt och färg.
Torktumlaren luktar fortfarande
någon annans sköljmedel.

I torsdags stod dörren öppen halv tre.
Maskinerna tomma. Lysröret på.
Jag släckte.
I dag lyser det igen.

Fastighetsskötaren har satt upp en ny lapp.
LEDIGA TIDER, TALA MED STYRELSEN.
Hans lapp har släppt i ena hörnet.
Cylindern sitter kvar.
Jag trycker fast tejpen med tummen.

Niklas Pettersson

Jag minns mitt 90-tal

I Kungsladugård gick jag och trodde
att jag skulle få jobb en sommar som bingoutropare.
Jag skulle sitta i skottlinjen för ledigas rökringar
och med en säregen prosodi uppfylla drömmar,
eller rasera dem:
grön åttasexa, grön femmatvå, gul niesjua.
Vid den tiden var jag, som nu, oerhört rädd
för att bli en siffra i statistiken,
en liten gul sjuatvåa, en än mindre röd treatvåa,
en knappt synlig grön ettaåtta.
Jag minns granit.
Jag minns en lägenhet på Silverkällegatan, en på
Kennedygatan, nära en kyrkogård.
Jag hade kunnat få nära till jobbet, om jag bott där.

Nu är många av husen här gröna,
som om de doppats i mossa, som jag.
Jag känner igen mig här, jag minns, jag hör ekon
av mina gamla klackskor i valven.
Framför allt minns jag skräcken för statistiken,
de olyckligas register, min person inskriven.
Vem hade jag förblivit om jag stannat kvar?
Det kan jag undra,
för jobbet som bingoutropare fick jag i
massarbetslöshetens tid
givetvis aldrig.

Anna Hasselberg

Spår av ljus på himlen

Det sas att det var lätt att leva
de dar vi räknat med att få
Ingen av oss visste
vad vi borde tänka på
alla masker, dessa falska spel
Men, de hade rätt, jag hade fel
Alla frågor, hemligheter
Inga raka enkla svar
Är du nöjd med hur du valde
Annars är den striden kvar
Men det blev spår av ljus på himlen
Och det var jag som brann
Och där i stormens öga
Alla vindars vrål försvann
Löpte längs en stig i natten
Likt ett sårat djur som flyr
Hjärtat stilla bakom murar
Vilar när den nya dagen gryr
Där i lugnet vill jag ha
min hand intrasslad i ditt hår
Tillsammans med den hemliga doften
från skvattram och myr

Roger M. Carlsson

Jag tänker flytta, säger du
Din tomma blick mot fönstret
Jag tänker flytta, upprepar du
Mitt hjärta inlåst, härjar vilt mot väggen
Är det här ett skämt, försöker jag
Tystnaden fastnar mot väggen
Mot fönstret dina andetag
En vecka
borta från dig – en vecka vid havet
klippor och den heta solen
som satt spår på min hud
Du lika vit som lakanen runt dig
Jag kokar te, försöker jag
tystnaden och dina andetag mot fönstret
Jag ropar från köket, ropar så där glatt som du brukar göra
härmar dig, du som alltid var den gladaste av oss
Du står vid fönstret – jag ställer mig intill
Hör ditt hjärta slå som mitt
Dina andetag mot fönstret studsar emot mig
Jag tar din hand
Jag tänker inte flytta, säger du

Monica Andersdotter

Jordfrälst

Jag sträcker mig uppåt
mot himlens famn
Samtidigt söker jag mig ner
under jordens skorpa

Solens strålar skapar liv
Ny klädsel träs varsamt på
Olika nyanser av grönt

Jordfrälst och rotad
Så lever jag mitt liv
En trofast lyssnare
på allsköns hemligheter

Therése Gustavsson

Festen här är hård

Vi dansar fast vi inte bryr oss om varandra.
Jag dricker mer för att glömma att jag inte lever.

I rummet är det mörkt.
Det enda som syns i den svaga strimman av ljus är röken från weed och cigaretter. Ingen känner någon. Här finns bara ytan.
Festen här är hård. Det har den alltid varit. Vi blir kvar ändå.
Skorna klibbar sig mot golvet. Det luktar sprit.

I bruset suddas vi sakta ut. Men alla är med på det.

Det blir inte långvarigt. Det har aldrig funnits någonting här.

Jag går ut genom dörren utan att vända mig om. Gör min tysta exit, in i exil. Det är ingen som märker.

Jag var osynlig där ändå, så det gör mig ingenting. Ensam begav jag mig. Till vida slätter och berg som sträcker sig likt gigantiska klossar upp i skyn genom dimman runt morgonkvisten. Ån speglar sig som glas i sommarsolen.

Vidare in i en blåbärsskog täckt med vit mossa som knastrar under fötterna. Hackspettens knackande ekar mellan träden och doften av tallbarr omfamnar harmoniskt omgivningen.

Ensam, fast inte ensam.

I symbiosen blir man en del av något storslaget, större än en själv. Så kommer det jag har längtat efter. En varm föraning. Varsamt lägger han sin hand på min högra axel, lutar sig fram och viskar:

»Jag står här, på din sida.«

Anna Sorin

Haikudikter / inväntandet

Bära vinterägg
istäckt inga sprickor än
vårvinden väntar

Insjöns träd sover
årsringarnas fart hejdas
årtagen får ro

Skogstillverkningen
bakom barkens barrikad
säkras nya skott

Om jag sluter mig
tätt och stannar kvar hör jag
stenens få hjärtslag

Charlotte Krook

Barndom

I huset finns ett tomrum där minnen har samlats
där sover födelsedagar och fredagskvällar
där ligger ungdomen utsträckt på en soffa
där spelar sorg och glädje kort
i ett hörn står ett barn och bleknar bort
hennes skugga hänger prydligt vikt över stolsryggen

Carl Norén

Jag är trött

Ditt skratt föddes i mig från dagen vi sa hej då
Vart ska jag
Vem är jag
Att förlåta
Att gråta
Nya vägar, nya själar
Jag är trött och resan har bara börjat
Det är ingen kamp
Det finns ingen skam
Jag vill bort
Fly
Omgiven av spegelbilder
Jag står på en platt äng, inga kullar och inga hinder
Vart ska jag
Vem är jag
Intryck i andras liv jag lämnar
Jag vill hämnas
Att förlåta
Att gråta
Här regnar inga monsuner
Här slår inte blixten till
Jag promenerar på min äng
Väntar, lyssnar, tänker
Lugnet sveper över mig och jag blundar
Jag är trött

Lizah Diyabanza

Schwiss schwiss

Svepande långsamma rörelser sammanbundet kvistris
schwiss schwiss
Nyansrika kentemönstrade höftskynken sopar
gårdsplanen fri
schwiss schwiss
Kroppar som elitgymnaster – sträckta ben –
fällknivsvikta midjor – händer stryker sanden
schwiss schwiss
Småbarn i tygpung tätt intill mödrars mödosamma
arbete
schwiss schwiss
Nationers pulsåder – ditt namn är kvinna
schwiss schwiss
Du brukar jord med knappa verktyg
Du hämtar vatten – bär ved på stolt huvud
Du lagar mat – tar hand om barn
Du är den starkaste jag känner
schwiss schwiss
Borstande borstar boostar bo
schwiss schwiss
schwiss
schwiss

Cina Larm

To Brage, Old Norse God of Poetry, 2026

You promised a poem
that would put the world to rights –
make the forests thicken and grow tall,
fill the grassy clearings with daffodils,
cover the mountains with snow,
fill the canyons with water
streaming down into lakes,
give the skies back to the birds
and the oceans to the fish.

And now you say there are no words.

Jan Teeland

8,3 miljarder världar

Vi ser det vi vet finns.
Går omkring som självuppfyllande profetior allihopa,
varje människa.
Stirrar stint genom glasögonen som bär vår
livserfarenhet som om det vore den objektiva sanningen.

Det är inte ditt fel att någons glasögon gör dem för
trångsynta för att se dig.
Det är kanske inte deras heller.
Försök utmana dig själv ibland.
Peta ner bågarna på nästippen och se över linserna,
låt dem vandra upp i pannan och se under dem.

Och kanske hittar du där, bortom din stela mall,
en värld du aldrig vågade tro kunde finnas.
En värld där en mångfald av bristfälliga existenser
får dansa tillsammans.

Där vi alla kan andas, där varje individ får plats
och näring till att frodas.
Där blir problem konst och konflikt, utvecklig.

Kanske kan du då möta dina medmänniskor där de är
utan att kräva förändring,
istället bli en pelare för den.

Det finns lika många olika verkligheter som människor
på jorden. Välj en värld som göder dig.

Ebba Kero

Avsked

Jag är smaken av lakritstabletterna i asken på ditt hallbord. Och allt annat du sparat på. Det där som aldrig någonsin kommer att försvinna.

Jag är skälet till varför du står i trapphuset och betraktar hennes rygg. Definitivt Hej Då, det går aldrig att välja en bekväm plats för sådant.

Dina beröringar har börjat ge henne skavsår. Orsaken till varför hon väljer att bryta, fast det värker rejält hos er båda. Allt blir skarpt – som lampan i en tandläkares undersökningsrum.

Jag är alla meningar hon någonsin gett dig; de du direkt förstod och de du inte orkade lyssna på. Hennes andetag. Dess lätta tyngd.
Jag karvar bort. Jag är din saknad.
Dessa små under ni bekräftade varandra med, som gjorde att ni trodde. Försökte. Valde att låtsas.

Jag är glittret du lovade. Och blev lovad. Pizzorna med extra mycket mozzarella.
Jag är allt du drömde om. Och det du aldrig kunnat föreställa dig. Era kuddkrig. Hennes skratt och dunen som virvlade.
Jag är skälet till att ni två valde varandra.

Du har anlänt nu. Till slutstationen du obevekligen reser till när du påbörjar något. Tablettasken är tom.

Jag lämnar dig där.

Carina Persson

The Godesses

In the realm of the Godesses body reigns
4.6 billion years reveberate through the bodies
of the Godesses

Now and then the bodies remember and a stir resonates
Like a strong shiver from an aftershock

In the realm of the Godesses body rules
The body knows everything but in a way unknown to the
mind

Now and then an imprint rises
like a memory fragment of a dream

Walking through the body is mesmerising
The Godesses know all about it

Mind is just a piece of the wheel
More than one piece is a beautiful experience

What a blessing it is to have partial beliefs
when everything changes

Everything changes according to rules
that only the Godesses can fathom

The Godesses bring the wisdom of the body
accompanied by Heart the reinforcer and bliss

Ellinor Hillström

Slutet

Ett till torkat kronblad seglar ner på bordet med ett rassel
Nu kvarstår endast ett skelett av sensommaren
En antydan av färger som varit
Av spänst och liv och styrka
Av en tid då allt var möjligt, vackert och helt
Vattnet i vasen har dunstat för länge sen
En unken doft hänger kvar
Det sista bladet faller mot bordet
Ett sista andetag

Karin Söderlund

Tjugosju

Det var året då alla dog
– barndomshunden
den störande katten,
din pappa och hans hund.

vi insåg att vi aldrig skulle veta
om det var sista kvällen
sista promenaden hem
sista gången man slumrar
mitt i filmen
stiger upp tre på natten
för att borsta tänderna och sedan
lägga sig igen.

vi fick bråttom att organisera livet
till Det Idealiska
uppfylla alla mål,
bo i rätt stad i rätt hus
där tiden används för
rätt saker
Vi drunknade i ansvaret
vi hade inte lärt oss mycket

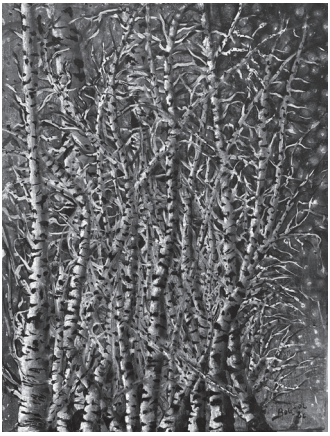
– men ibland
mitt i grälen brast vi ut
i gapskratt!

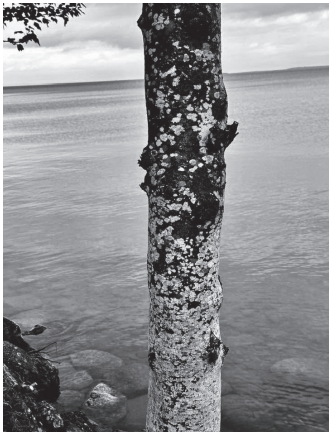
Stella Michael

den hösten fanns inga kors i taket
inga överilade hinder restes mot natten
det fanns dock de som trodde tankar
hörde till den nya partikelfysiken
att livet på det stora hela handlar om
utsöndringen av egna feromoner

självrisken var några röda taggbuskar
som snart mist sina lysande löv
en äldre kvinna ensam i höstsolen
på en sliten parkbänk
när sparvarna skramlade med sina vapen
lämnade vinden sin plats vid bordet

världen är inte längre ung
tidningarna har försvunnit
och folkhemmet har strukits
ur jämlikhetens längder
det råder krig en bit bort
och vi håller på att ta kål på vädret

Bengt O. Björklund

Ljuset

I en värld
Som inte är snäll
Finns du där
När jag inte kan
Du är ljuset
Som får svärtan
Att lämna det vackra

När det gjort som mest ont
Har vi vetat
Det finns någon som ser
En öppen famn
Som ger oss en liten glimt
Av det som övervinner allt

Du ger dem trygghet
När jag lämnar hamn
Du är allt
Vi behöver
För att orka
Lite till
Ytterligare en dag
Men också dagen efter det

Louise Sahlberg

Datorabstinens

Att besöka en annan värld i sig själv
hopmixad med konstlade pixlar i spiraler
till ett teknikens smoothie
utan vitaminer.

Trött av den digitala världens onaturliga natur
bryts av hjärtats längtan att styra
ett eget lövtempel att begrunda i
att uppgå i naturens helhet.
Det är konsten att meditera
utan AI-teknik.

Kent F. Eriksson

Solglitter fångas upp av våta ögon
dansar i våra hjärtan
Kroppen omsluts av varma vindar
djupet är mörkt och tyst

Kärleken stals av en främling
mellantiden försvann
Någon höll mig stadigt kvar
det gjorde ont

Berättelser väntar på att berättas
jorden är en otäck plats
Du fick höra alla mina hemligheter
jag bländades av solglitter

Oscar Trimbel

Råddig sammanräkning

Ett kvitto på livet som det blev. Som man har levt dör man också. En saklig upplysning av sjuksköterskan på Ersta hospice där Hon var inskriven. Råddigt värre var det där, komplicerat med relationer, egendom, väntande arv. Tvister om vem som var vem, och betydde vad för vem, i synnerhet för Vederbörande Huvudperson – med metastaser i hjärnan.

Råddigt – som när man ska fylla jämnt. Om inbjudan skickas ut till de inblandade? Då kommer många och sinsemellan disparata. Snart 60 år utan en sammanhängande ramberättelse, flera liv i ett. Om ingen inbjudan skickas ut? Då kommer ingen. Ett icke-firande, in splendid isolation, går också för sig. Det visar sig, att som man har levt…

Jag skulle ha kunnat vara en bra livspartner, om bara, om bara inte… Förskingrade år, igenmurade dörrar, allt som aldrig blev av, det ogjorda, det gnager inte längre. Just inte det gjorda heller. Det väger lätt eller intet. Livet, det är ogjort, som Hon sa, och det är som det kan vara, hade det kunnat vara annorlunda, så… ja ja.

Man tycker sig ibland ha ringat in något av vikt. Men desto oftare visar det sig att man snarare har kringgått något – av vikt – eller ovikt. Utan att man har kommit vidare. Utan att man har kommit fram till, eller ens närmat sig, Saken.

Karl-Johan Rahm

Tallen lutar över holkasjön,
och vinden viner.
Jag önskar min ångest,
var som gardiner.
Som jag kunde dra åt sidan,
så sikten blev klar.
Det hade gjort mig så lycklig,
i alla mina dar.

Mattias V

Mitt hjärta är fullt av silverfiskar

Mitt hjärta är fullt av silverfiskar
De pilar och glänser och ställer till det

I mitt bröst bor en vild papegoja
Den flaxar och tjatar

Jag lovar dig ett träd som växer
och blir grönt med djupa rötter

I natt lovar jag dig att vakna
I morgon lovar jag dig ingenting

Vem kan om inte du
Vem kan om inte jag

Jag är stark som en oxe
klok som en vattuman

Ta min hand och gift dig med mig
så delar vi grav efteråt

Maria Dahlin

Hur kommer det sig

Hur kommer det sig
att det anses
politiskt korrekt
att mobba den
som andra åsikter väckt

Hur är det möjligt
att kämpa för mänsklig rätt
och samtidigt
utesluta och skamma
den som vill göra
på andra sätt

Hur gick det till när politiken
lämnade vett och sans
istället för dygd och moral
en sandlåda
för stjärneglans

Jag får inga svar
jag är mycket besviken
jag trodde på Sverige
och på politiken

Susanna Hall

Katten Maja och fågeln

I stugan på Öland
ett fönster på glänt
En fågel flög in
ja detta har hänt

Pippin förvirrad
nej ingen reträtt
Väckte min Maja
som inte var mätt

Från golvet tog katten
i luften ett språng
Fick f[geln i munnen
på en enda gång

Jag fångade Maja
skyndade ut
Släpp fågeln jag ropa
öppna din trut

Ur gapet på katten
flög fågeln mot viken
Jag blev så glad
men Maja besviken

Ulla Margareta Söderbäck

Moderskap

Det är över nu
moderskapets fasansfulla
symbiosindränkta oro.
Det har kvävts i sin linda.

Den modern höll på att förgöras
redan dag ett.
Barnet ville lite till men när knoppar började blomma
i en vår så ljuvlig, då tog det slut.

Den andra modern fick ett vuxet barn.
Ångesten är vårt hjärtas skri i natten.
Varde Gud i himmelen.
Pojken fick fylla tjugoett, sedan drogs han ned
i avgrunden och modern ville följa med.
Istället drog hon honom upp.
Moderns styrka är enorm.

Det lilla barnet och det stora barnet, två liv.
Det ena fick leva, det andra fick dö.
Ångesten höll på att kväva dem båda.
Två kvinnor i vår samtid, fyllda av lycka till en början.
Med födseln kom moderskänslorna och sedan var det kört,
för alltid.

Pethra Ängquist

Jag är

Jag är utspädda kemikalier, stänk längs benen och armarna, befläckad, besudlad, begraven. Jag är en hand att hålla i, ögon att undvika, sök inte upp mig, jag ser dig ändå. Jag är jord under naglarna och jord i själen, jord över din bröstkorg, tung, betryggande. Jag är min egen besvikelse placerad under lupp, den krymper då, jag håller den varsamt i kupade händer. Betraktad, betagen, besegrad. Jag är allt jag skulle bli, jag är bara för tidig, jag är bara inte där än. Jag är vintergatan längs huden, djupa fåror, spända käkar. Jag är jobbannons efter jobbannons, besked efter besked, jag är det eviga sökandet, letandet, är jag någonsin finnandet? Jag är den där krukväxten du alltid glömmer vattna, men som på något sätt lever ändå, jag är bruten i tu, sprucken vid höften, målade ögon. Jag är kall luft genom öppna fönster, jag är eskapism och sorg, men inte min egen. Jag är den sista krokiga björken innan vidderna öppnar sig, jag är mossa, och ljung, men aldrig något som bär frukt. Jag är stillastående vatten, enastående landskap, ensamstående katarsis.

Sedan är jag inte ens det längre.

Hanna Osvald Sahlin

Ingen återvändo

På ett mentalsjukhus
stod ett fönster öppet
på sjunde våningen
året var 1983

Han hade just kommit in
ville inte vara där
han hoppade

En vecka senare
kom dödsbudet

En vacker höstdag
dörren stod öppen
mot innergården
Plötsligt
stod två uniformerade poliser
utanför
bad att få stiga på

Er bror har dött

Nu kan jag inte få godis
av honom mer
sa min treåring

Maria Benktzon

brösten ömmar
en kvinna tog dem i sina händer
det ena efter det andra
hon pressade dem
mellan två glasskivor
kanske finns där en växt
en otäck liten knöl
kanske finns där ingenting särskilt
kärlek
kanske gömmer sig bara vanlig
simpel kärlek där
vem bryr sig?
Går längs vägen
som dom gjorde
för länge sedan
i en fransk film
undrar ifall det våta
i mina ögon
beror på
vinden
eller på
allt det andra.

Anne Marie Appelgren

Ytspänning

Befinner man sig under ytan ser man allt annorlunda. Suddigt men ändå klart. Man ser sanningen bakom livets mysterier, meningen bakom orden, innebörden av en suck, sorgen i en blick. Man ser det som för den obekymrade inte existerar. En ny dimension av livet, existensens lidande. Inte förrän man bryter vattenytan är man fri, men ytspänningen är svårgenomtränglig. Väl ovanför är det svårt att minnas hur det kändes att bära tyngden av frågan som återspeglas i allas ögon på tunnelbanan. Ska vi orka en dag till, eller ska vi bara dö? På ett sätt tycks sanningen finnas under ytan snarare än ovanför.

Linn Björklund

Krigets fasor

Dem som sitter i sitt lugna bo, förstår inte krigets fasor. De blundar och tittar bort, men när kriget kommer, ska de sitta och gråta och säga: »Vi förstod inte!«

Nej, de förstod inte, för de blundade och trodde att någon skulle trolla bort problemen i deras tillvaro, i det nya huset, det fina jobbet, barnen, som visserligen skriker väldigt mycket, men de vill inte förstå varför. Dom vill göra karriär.

De lever ett låtsasliv, när människor här på jorden får sina hem sönderbombade, sina familjer dödade, sina barn lemlästade och svälten står för dörren. De förstår inte, att deras liv inte är allt som existerar här i världen. De lever i villfarelse i den nya tiden, det nya huset, det fina jobbet, barnen, som visserligen skriker väldigt mycket, men de vill inte förstå varför. Egot härskar. När tiden kommer, då de måste överge allt detta, fattar de ingenting.

Man skyller på generationsskillnader, att allt förändras och tycker det är en förklaring. Men människan blev inte skapad att förgöra sig själv, eller att ändra planen för hur vi fungerar. Vi kan inte förnya oss själva, vi är redan som nyskapade med alla sinnen i behåll. Vi behöver varandra och kärleken.

Det finns ingen ny version av människan. Det tror jag inte.

Den som finns, har alla komponenter vi behöver.

Pia Isaksson

slutligt anfall

Innan jag åkte till Bokmässan
trodde jag att jag skulle vara gift
när jag åkte därifrån
(psykologen säger att jag ska tro på mig själv)
på Bokmässan skulle han dyka upp vid min sida
han som väckt stjärnor i mitt hjärtas universum
han skulle tipsa mig om läsvärda böcker
och om vilka författare, förutom han,
som var värda att lyssna på.
I Göteborg var jag i vägen för spårvagnar
på mässan var jag i vägen för bokmässeproffs.
Jag sökte scenen för folkbildning,
men hur mycket jag än letade kom jag i retur
till den som satte diagnoser på Doktor Glas
jag gick vilse bland montrar och bokryggar
men blev upphittad av min kompis Leffe
vi ställde oss i kön till seminariet
om att stå på verklighetens rand
när jag såg honom ett par meter bort
(han har en omisskännlig baksida)
han måste ha sett mig på långt håll
och vänt ryggen till
som han gjorde sist vi nästan möttes
Hur hade jag lyckats förtränga det?
Darrande, blöt av svett kröp jag in i salen
Leffe sa: han verkar så omogen och feg
det vet jag inte, men i mitt hjärtas universum
släcktes stjärnorna – en efter en

Anci Rosén

Följ mitt hjärtas stjärna

Vandrar längs landsvägen fram
Milslång livslång
Långt där borta i fjärran
En stjärna
En känsla väcks börjar gro
till ett hopp till en tyst tanke till ett tyst ord till ett högt rop
Följ den
Allt jag kan är att tro på styrkan inom mig
Minnas det som är viktigt
när det stormar

Jag kommer tillbaks när min inre sol lyser starkare

Sofia Gränge

Floder mötas
och rinner tillbaka.
Himlar blixtra
i växlande form.
Kvinnan från bergen
minns under saknad,
ungdomens känslostorm.

Hon längtar och räknar
tidens smärta
hörsamma naturens innersta brus.
Hon älskar livet
med bultande hjärta,
under trädens
vaggande sus.

Hon fröjdas åt molnfria stunder,
åt de mäktiga höjdernas berg.
Mellan framsprungen aftonsång
sker ett under.
Stillhetens träd
byter färg.

Britta Axelsdotter Boström

Be mig skratta –
och jag ska gråta.

Be mig tala –
och min mun vägrar öppna sig.

Be mig dansa –
och jag faller ihop på marken.

Be mig sova –
och jag ska vaka hela natten.

Be mig gå –
och jag ska följa dig så länge
benen bär mig.

Be mig förstå –
att du hatar mig …
Och jag ska gå.
Och jag ska förstå.
Och … jag ska säga:
Jag tror dig inte.

Brith Lindström

Jag tänker på mamma

Min mamma finns inte längre
hon som alltid funnits
så svårt att förstå

Din sista tid var tung
du ville vara som förr
göra allt som du tidigare gjort
åt det kunde jag inget göra

Nu var orken slut
du behövde hjälp med allt
som en skör liten fågel
låg du i din säng

Du somnade in
med din hand i min
Begravning i Skogskapellet
ljusa sommarkläder
barnen var med

Du var min tillflykt
när du fanns
och livet var svårt

Saknaden drabbar mig
en doft, en liten sak, ett minne
då känns du nära

Catharina Bergman

molnen drar förbi
några gruskorn på vägen
knastret under skon

Evy Söderman

Med Lurch ute i det blå

Varje sommar var höjdpunkten
den där bussutflykten.
Ute i det blå, målet var hemligt
Men vi visste mer än vi borde
Ty det hemliga målet var detsamma varje sommar
Smålands trädgård, Skirö, inte långt från
Pälle Nävers diktarstuga,
eller ganska långt, vi visste inte exakt
Vi hade ju halsdukar bundna för ögonen.

Senare, nybliven med körkort
och ägare till en Fiat 500,
kallad Lurch,
eftersom starmotorn lät som karaktären i Familjen Addams,
skjutsade jag mina kompisar,
också de försedda med var sin ögonbindel.
Det okända målet födde en gissningslek.
Vart är vi på väg?
Inte Målilla, varmast i landet när det var
som varmast i landet,
men innan termometern hade rests som en fallos i rondellen.

Nästa resa får ändå gå till Atlanten, området i Målilla,
nära termometern.
Namnet har ej ursprung i oceanen
eller i emigrationen, utan i Folkets Hus från 20-talet,
det kallades Skeppet.
Ett skepp utan imaginärt hav
är inget för Tripadvisor.

Jan Ewert Strömbäck

Äpplet

Regnet har slutat.
Äppelträdet står kvar.
Droppar
längs grenarna.
På marken
ligger ett äpple.
Ett till.
Jag böjer mig ner
och tar upp det.
Kallt.
Långt bort
hörs en fågel.
Sedan ingenting.
Jag håller äpplet
i handen
en stund.
Sedan lägger jag tillbaka det.

Optimus Hurtig

Mina dagar är fyllda av känslor
Mina dagar är fyllda av ljus …
Med musiken jag går längs med stranden
Med musiken av vågornas liv …
Mina dagar tillsammans med djuren
Mina dagar tillsammans med ljus …
Med musiken jag går genom livet
Med musiken är vardagen ljus!

Diana

Kärleksglöd

I rummet där du sov,
som en vacker blomma
i din lilla säng.
Genom det öppna fönstret
fläktade vinden lekande
med håret över din panna.
Ljuset föll genom fönstret
och följde vinden in,
dina fransar kastade skuggor
över den mjuka kinden.
Du vilade och fyllde på energi,
i stillhet, ro och harmoni,
för att möta en ny dag
av glädje och fantasi.
Jag satt tyst vid din säng
och hörde dina andetag,
kände den varma, rena doft
som omgav dig den kvällen.
Du är den vackraste jag sett,
min drömgosse som sover,
i kvällens stilla famn
och nattens underbara ro.

Josip Sumic

Mors Vincit Omnia

Ni blev kvar i en lördagsnatt som aldrig tog slut
ett klockslag som fryste mitt i ett andetag.
Era profilbilder lyser fortfarande isande blå
som om ni bara skrivit »ses sen«
och lagt ifrån er telefonen.

Jag skrollar genom gamla meddelanden,
internskämt och bilder från en annan tid.
Det kommer mycket liv utifrån pixlarna
med era röster har blivit ekon.
Världen fortsätter rulla på utanför fönstret
så likgiltigt och vanligt.

Det ni gjorde som 20-åringar tar er när ni fyllt 50
Skörlevnad och rock n' roll i retur
Vi som blev kvar står i cirklar
ingen synlig sorg, vi brukar bära svart.
Du är historien som slutade mitt i en mening
men vi kommer att läsa de avslutande raderna för evigt

Ted Bolin

Försoning

Jag sitter tätt intill min far
Hans krokna hand i min jag tar
Förr var den brunbränd kraftfull ung
Nu vilar den av trötthet tung

Med slutna ögon stilla
Han säger tyst »Du lilla
Var tiden svår när du var flicka?«
Jag blir berörd, kan bara nicka

Han blundar ännu men jag ser
en tår från ögat rinner ner
Den färdas lugnt på fårad kind
till suset av försoningsvind

Jag smeker välkänd näve ömt
»Far, allt det som blev fel är glömt!«
Så böjer jag mig nära
Och viskar »Sov nu kära!«

Marianne Peres

Spiselhyllan

Jag vill lämna
mitt ursprung
här, åt sidan.

Vilande
på min hembygds
spiselhylla.

allt gör ont,
att bli lämnad helt ensam,
försvarslös på marken,
som en bruten ros.

Jag lever för att känna,
jag lever för att inte glömma
det där minnet,

den där vaggvisan som
lever precis där i det lilla

hörnet av mitt hjärta.

Elena Nordin

Samlaren

närmar sig gör livets höst
hasar sakta, vankar
jag sparar alla fina minnen
sorterar goda tankar
ålderdomen snubblar till
på frusna, ömma fötter
jag hamstrar ett mentalt förråd
som ekorren samlar nötter

Ovanför

högt ovan kyrktornets riktning
tänker jag dig någonstans
blickarna drar sig mot himlen
molnen har format en krans

Liselott Granath

Efteråt

Nu har fåglarna lämnat oss
Jag såg de sista lyfta
svarta, luggslitna med bortvända ögon

Kvar är de sotiga
spretiga träden
De som med sina grenar
ristar samtidens sista tecken
på himlens vända blad

De, jordens och våra vänner
är också beredda att lämna oss

För markernas många
spruckna torrfåror
finns inga tårar kvar

Det är nu den stora tystnaden
tar sin början

Tommy Löfgren

Meningen
med livet
är att vandra
i Jesus
fotspår
ända in
i solen

Leaf

Gul

Du är gul.
Precis som solen.
Och som det varma ljuset som den sprider.
Du sprider ljus över människorna runt dig.
Du är solen i mänsklig form.

Men du är bättre än solen.
Du sprider ljuset under de mörkaste tiderna.
Även i det gråa står du och skiner.

Du kan precis som solen få en grå dag att kännas ljusare.
Ditt skratt känns som solens varma strålar i ansiktet
en sommardag.
Det blir svårt att tänka på något annat.

Ibland går solen bakom moln.
Men ljuset är fortfarande kvar där, någonstans.
Och det kommer alltid tillbaka.
Precis som din låga.

Du ger samma värme och trygghet som sommarsolen.
En känsla man vill klamra sig fast vid.
Något man saknar sekunden den försvinner.
Men inte uppskattar nog i stunden.

Du är en känsla av att vara precis där man vill vara.

Ida Almfors

En gång

En gång
när dimman lättade
såg jag skönheten på jorden
såg jag himlen inta människan
klar och strålande
en ensam gnista av guld
inom dig, och mig

En gång
när dimman tätnade
såg jag helvetet på jorden
såg jag Hades inta människan
slug och tärande
en vässad klinga av stål
inom dig, och mig

En dag
när vinden stillat sig
ser jag barnen öppna dörrarna
ser jag drömmen inta människan
ljus och bärande
en hemlig hängbro av hopp
inom dig, och mig

Lena Stangmark

Bladverk

sommaren har lämnat oss
eller vi den
det krispigt friska
gröna
har bleknat sedan länge
livet

vinden rycker prövande
i bleka bladverk
vi gömmer varningsfärger
livsfara
under det krispigt friska
leendet

vinden tar tag också i mig
jag rör mig oroligt
ett ensamt blad på en egen gren
frosten nära inpå
men vi är här
tålamod

jag bleknar
full av färg
greppet hårdnar
släpp taget
Nu

Freya Eriksson

The Stairy Discourse

In acquisition of the flood
Encompassing prudent lies;
Lies In sorrow, deep sorrow.

In cessation of all tranquility,
Lies within, deep dimensions of existence.

Minds withdrawn from objects, sorrows and sensibilities.
In progress is found a loss of doctrine practicing efforts,
Within deep dimensions of existence,
Disciplined in the protection of gains.

In the curriculum of exposures are walled voids
Into the expanse of eternity.

In discipline of protection is gain.

If the whole world be a dream
Shall one aspire to exist.
For now are we all deceased.

Where tenacity subdues subdolous expressions
By the divine perspicacity
Of an Imperial ballroom, – the universe; that
Meticulously deserted Island of our dream,
Has its grip in a crystallised transgressive ship,
Walking and panting in expiration.

Let all aspire to exist.

Angela Aku Tarras-Wahlberg

Läkarbesöket

Domens dag!
Känner mig som ett lamm
på väg till slakt när jag
går in genom sjukhusets entré

Den trevliga läkaren
visar in mig på ett rum
Vi pratar cellgifter, biverkningar och
olika konsekvenser av cancer

Sedan säger hon det viktigaste:
Det ser bra ut!
Röntgen visar ingen spridning till
lungor eller lever – inga metastaser!

Jag känner en enorm lättnad
efter alla nerver, all anspänning
Liemannen har missat sitt skott
Jag har beviljats ett skönt uppskov

När jag går ut genom sjukhusets port
känner jag mig snurrig och darrig
Jag kan knappt tro att det är sant
Jag har fått livet tillbaka!

Peter Palm.

Stor fest men…

linneduk och brutna servetter
blomsterarrangemang och kandelabrar
damerna i siden och spets och höga klackar
herrarna i smoking
glatt sorl i alla hörn
värdinnan strålar
värden höjer glaset
hälsar välkommen i champagne
i trappan till övervåningen
två små tysta barn med stora ögon
sorlet avtar
var så goda
gästerna söker sina platser
sätter sig och ser sig omkring
småpratar
dörren till köket slås upp
brickförsedda servitriser
entusiastiska rop
förrätten elegant upplagd
men… ostron

Monica Lind

My Apartment Feels Lighter These Days

Every morning I open the windows and the curtains dance in the sunlight.

I eat when I am hungry – butter melting into thick bread, cheeseburger grease on my fingertips, peaches over the kitchen sink, juice running down my wrist like the first day of summer. Chocolate with cherries, eaten slowly in bed, watching the light leave the room. I had forgotten survival could taste this good.

I wear the lipstick you hated – the colour you called hungry. I hope it is.

Last week I took the train to Copenhagen. My boots rang against the pavement on my way to see a favourite band, and I remembered I have a beautiful body outside your critical gaze.

I don't apologise for laughing anymore, or for crying, or taking up space, or reaching for somebody's hand. You made tenderness feel like a crime; now I leave it everywhere – in the unmade bed, between too many pillows.

It is quiet here. I drink tea before dawn. It astonishes me how peaceful a life can become once nobody is trying to break it three hundred times a day.

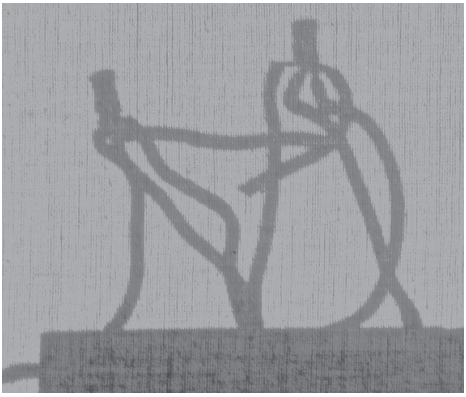
I ask whatever gods are still listening to watch over the women who come after me – the ones with bright mouths and hopeful hands. May they leave sooner than I did.

Last night I danced alone to a song you would have mocked. Bare feet. Strawberry-red mouth. Windows open to the darkness.

Matilda Joon

Vad väntade jag på
det
som inte fanns men
som
en dag kan komma
något
jag vill inom mig
som

nu tycks osynligt
men
en dag vill visa sig
just
med mig någon stans
uti
Livets Dans

Göran Ekström

beskriv silkesmaskarnas kokonger
eller blekta linet, ullen som kardas
kunskapen som bor i händerna
och tankarna på annat
berätta om de nakna kläderna
med tomma ärmar
längtande efter innehåll
förening med sin människa
och förvandlas till mull

om du skriver kjolarna, byxorna
där de hänger på tork
fukten som långsamt droppar
ner på marken
där strumpor gror
skriv dem med ullen i din hand

Annika Strand

Det går en mördare lös

Det går en mördare lös i mitt huvud
En mördare som tar livet av min sinnesfrid
En mördare som har åsikter om allt
En mördare som ifrågasätter allt

Det går en mördare lös
En mördare som ständigt pratar
En mördare som inte vill sova
En mördare som alltid är vaken

Det går en mördare lös
En mördare jag gärna vill slippa
Vi kan väl återinföra dödsstraff

Leif Grytenius

Solförmörkelsen

strandskatorna
hade redan lämnat
Saimens stränder

vattnet drog in andan
haren stelnade
mitt i språnget

jag såg solen
genom mina ögonfransar

Saimen var en mörk spegel
som inte ville visa framtiden

jordens hjärta stannade

Raakel Parveez

Ingen tror oss om vi säger allt
allt är nämligen dömt
till undergång
så som solen går ned
Och för att möta undergången
får vi göra oss av med
vanor och ovanor
idoler och diktatorer och alla
onödiga apparater
Det enda vi ska behöva bry oss om
det enda vi har att roa oss med är
att leva

Lars Inge Widlund

Tittar på våld som om det var för länge sen
Strömmen under vattensängen, stilla fötter väntar
med tårna i kalla sandaler
De skulle vilja mer hem än hemma
En källartanke 6 överhoppade trappor ner från Foajén
Varmblodet härmar och väntar in oss vid midjan
Tittar högre mot öppna dörrar
Det finns ingen snö längre ute eller in
Vintern behövde byta namn till industrin
Nya urnoränglars farväl till gamla askgubbar
Fick ro preskriberat, antikroppar har hittills
kostat varje strid
Tack för främmande flyttande föremål efterrätter
Som en stor kniv lösliggande i liten låda
Skrev ett bord, vore kul om du kom
Kindben somnade rå mot gaffel nätter
Skrev en stol lärde den apport
Höll hårt om dina lungor
Höll med dem om det dem sa
Kan inte lova att på en vacker dag
Men under dag som aldrig blivit sedd
Hårdkramad flygplansvikt dubbelbädd
Tar en skalle att rymmas och två att bäras det är jag

Tim Lohse Björkfäll

Rosa tanten

Jag vägrar bli grå,
Vägrar blekna bort!
Livet är för kort
Att leva i en svart flock!

Få en kick av rosenrött
en smak av sockervadd, karamell,
när jag svischar förbi
vill inte vara formell!

Höstträden skriker i olika färger
Innan dom faller och förvandlas till mull.

Så jag fortsätter min vandring i rosa
Och bjuder livet på ett färgstarkt kalas!

Evie Roseneld

»En utopisk värld«

Med ett leende
vandrade jag fram
I en underbar värld.

Människorna jag mötte
var snälla,
vänliga
och hjälpsamma.

Tidningarna skrev
om freden,
om den friska miljön
och om den utrotade svälten.

Allt var så underbart,
så fantastiskt.
Men plötsligt ringde klockan
och jag vaknade.

Pär Dunge

Vrede

Åt helvette med AI
Åt helvette med bäst bra snyggt

Vad är ens värt längre
Vad värmer ditt hjärta tryggt
eller är det endast
Ego-booster som gäller nu
Skinande skrytsam Sucking Snyltande Dreglande
för pengarna som gäller
Visa att jag har mest
Följare
för då är jag bäst
Då är jag höjdare
På AI och Algoritmerna är
jag slöjdare

Allt kan stjälas allt kan tas
Mitt huvud blir knas

Om jag vill jojka för att dela mitt hjärtas fröjd
Bäst att sjunga i teknikfritt rum
annars snor AI min sång
och förvandlar den till nöjd
och snart är miljarder
Hjärtsånger igång
men vem får på det fjong
Vem går på det igång
Jag menar öppnas hjärtat på riktigt
av Alsång

Åsa »Lassio« Nylund

Slutet

Stanna kvar!

Ville jag ropa
När skuggorna åt honom levande

Värm mig.

Ville jag viska
När iskylan lamslog min kropp

-Gråt du.

Sa mina änglar
När jag såg att han var död

-Dina kyssar väcker honom inte till liv
De för honom djupare ner i graven

Anna Olsson

Älska fram din nästas bästa egenskaper

Varför straffa varandra
när det är så mycket härligare
att älska fram
en sund och go` levnad?
Så mycket roligare
för oss ALLA!
Låt oss använda
vår kärleksfulla FANTASI

Man har sagt mig:
ALLT ÄR VÄL
och
STÖRST AV ALLT ÄR
KÄRLEKEN
som är till för ALLA!
Glöm aldrig det

Låt oss leva i
KÄRLEKSFULLHET

Pia Ringstrand

Tänka tanken tvärtom

Mina tankar är inte att lita på
Där finns monster som förgör mig
Var kommer de ifrån?

Och just där bli jag påkommen
För mina tankar, kommer från mitt huvud
Från det som försiggår i min hjärna

Välj glädje, säger Kaj Pollack
Hur i alla glödheta ska jag kunna välja glädje
I allt detta mörker
Med alla dessa tanka
I all denna galenskap som omringar oss

Mina tankar kommer från det som försiggår i min hjärna
Det häftiga är
Att min hjärna tror på det jag tänker

Om jag kan tänka vad jag vill
Kan jag då tänka glädje
Tänka att allt kommer bli bra

Kan det få försiggå i min hjärna?

Susanna Lindholm

Om hösten

Till vänster och rakt fram
säger kvinnan i receptionen
Rum nummer sex
säger den leende sköterskan

Sängen står mitt i rummet
Allt är grått
En strimma av höstsol
letar sig in genom persiennen
Du har blivit så liten
ligger stilla och mycket blek
på rygg, ögonen slutna
En slang för syrgas
i näsan
Så roligt att du kom! Tack!
säger du.
Jag tar din hand
den är mjuk och varm

Jag har gått ner 25 kg
säger du
Jag är så trött på att tala
om sjukdomar

Jag har haft ett bra liv
säger du

Helen Gertsson

Inget är som förut

Den ensamma kråkan kraxar
Hon går sina kråksteg
Väntar
Men ingen kommer ut
Hennes människa har gått
Inget är som förut.

Ulla Holmlöv

Dessa Cykelturer när dimman lättar Remix

Dessa cykelturer när dimman lättar
Tröttnar aldrig på det blå blänket mellan tallarna
I September när jag hämtar tidningen
I söder Haget, Hagskog, o Hagudden
dunket från en fiskebåt

Ibland går turen över Enerums Alvar
Enåsvägen i fonden, stackmoln i sydväst
Gammal mjölkbutik o Alvarets månskensrink
Plötsliga flyttfågelsträck från ingenstans
vingslag i V-form mot söder

I norr Tokenäs, Kroken o Neptuni Åkrar
Oxeln längs landborgen, en berättelse i disig ockra
trollsk som en disig höst
De fem sjöbodarna på rad, Blå Jungfrun i sydväst
En doft av idyll, fälla för målare i akvarell

Fata Morgana, hägringar, över öarna i Misterhult
Strandvallar som geometriska former
likt en tavla av Axel Kargel
Spår efter inlandsisen, Östersjöns olika stadier
Poesi för en lärare

Havets horisont en möjlighet för fantasin
Smak av Yoldia och Litorinahavet
på försommaren blommar blåelden
ett fläktande flaggspel
koboltblå, i den karga kalkflisen

Thommy Sjöberg

I bokdjungeln

Urladdad telefon
Molande värk i buken
Hörlurarna brusreducerar
Tunnelbanan sorlar
Människorna konverserar
Molande värk i buken
Omvärlden når mig inte
Urladdad telefon

Stretar omkring i Nacka Forum
Bokhandeln
Min fristad
Frågorna från butiksbiträdena
Om jag söker efter någonting
Tittar annars vidare i bokdjungeln

Stöter jag på mina anhöriga?
Är de oroliga?
Kan jag andas ut?

Jonathan Stribrant

Blå buss 4

Valhallavägen en tisdag i september.
Jag kliver på och slår mig ner på ett ledigt säte.
Vid Tekniska högskolan kliver ett gäng ungdomar på.
Och en årsrik kvinna.

Jag tänker att jag ska erbjuda henne min plats.
Men det gör jag inte. Det var skönt att sitta.
I stället frågar kvinnan närmast fönstret.
Efter att hon knackat kvinnan på axeln.
»Vill du sitta?«

Då reser jag mig upp och skäms.
»Jag borde ha frågat« sa jag.
Och kvinnan slår sig ner.
Hon var tacksam för att sitta.

Ungdomarna busar. I deras ungdomslek.
Jag pratar med kvinnorna.
Vi presenterar oss med förnamn.
Petra och Stina och så jag.

Vi samtalar om nuet.
Vid Odenplan kliver Petra av.
Stina ska till Mirres och klippa håret.
Jag ska gå av vid Sankt Eriksplan.
Min hållplats är tillfälligt pausad.

Och jag tänker.
Att det här har jag önskat.
Att livet i Stockholm.
Kunde påminna om mitt Florens i 1995.
Finalmente!

Jessica Lindholm

Så som i en saga

Jag tänker på vänner i livet
som bara har några få år kvar
En del har blivit ensamma
och några är sjuka
Vem har de som sällskap?

Alla som lever de sista åren,
många var och en för sig
även om man har barn
och kanske barnbarn
så har de fullt upp med egna livet

Tänk om jag skulle bygga ett hus
med varsitt litet rum till oss alla
kanske med en liten katt som går runt
och ett stort gemensamt kök
där vi lagar mat tillsammans

Vi skulle äta ihop och tala om livet
Om någon var ledsen
så skulle vi fråga och lyssna
Vi skulle hålla om vår vän
ge tröst och berätta en liten saga

En saga om gemenskapens hus
där ingen är ensam
speciellt inte om man är ledsen
Där vi vänner är tillsammans,
tröstar och ger en kram vid behov

Ulla Risling

Medan du stryker

Jag ligger i din säng och dricker saft
Du stryker skjortor, jag tittar på dig
»Vet du, jag spelade ditt röstmeddelande om och om igen«
Du tittar upp, jag fortsätter
»Minns du vykorten med dina bilder från Pildammsparken
Och tavlan du målade, det gula rapsfältet,
Öresundsbron långt bort«
Du drar handen över skjortan för att känna om den är slät
»Min favorit var när vi drack rosé på Valborg
Och åt de där chipsen med rödlök
som vi aldrig hittade igen
Eller Teatergrillen, anklevern med körsbärsmarmelad«
Du ler och vänder på skjortan
»Minns du The Fastest Fucking Car
Bilen vi bara hörde
Nu kan ingen köra förbi mitt fönster
utan att vi kommenterar
Och på tåget från Malmö, fräckisarna och blondinskämten
Jag förstod dem inte, du skrattade åt mina frågor
Så fick vi tiden att gå en gång till«
Du hänger upp skjortan, jag flyttar lite på mig
»Tänk att vi ska till Banja Luka, det finns varma källor där«
Jag har redan varit där med dig i fantasin
Snart har vi näsorna mot varandra igen
Och stirrar in i varandras ögon tills vi glömmer tiden
»Du skaffade glasögon och fortsatte titta på mig så där«
Du ställer järnet på sin kant, håller kvar min blick
»Ska du stryka alla i kväll?«

Marilyn Roseneld

Kärlekens vals

Jag sitter kvar i min trädgård när månen träder fram ur den mörka himlen. Vinden viskar om något nytt, en rörelse född ur aftonens timme.

Jag lutar huvudet bakåt. »Fint«, undkommer läpparna när molnen skingras och stjärnor bildar en asterism. Den smälter samman till en siluett av ett vackert ansikte jag inte har mött, eller kanske redan har. Jag minns inte, för gräset kring gungstolen har dött. Det är täckt av frost där minnet av den förste snärjer, men ändå glöder löven från senhösten därunder.

De skiftar i olika nyanser: gult, rött och orange. Jag befinner mig i en vilolugn bland dessa brandfärgers dans, men sedan kommer en oväntad hjärtpuls.

Ett stilla rus.

Någon skrattar i fjärran med en främmande röst som fastnar i själen, med smak av guld och något sammetslent.

Jag reser mig, krattar det förflutna: gult, rött och orange, och skyndar in. Hjärtat lämnas olåst denna gång för nu är han här med en ljuslykta över tröskeln till evighetens liv, där kärleken omsluter oss, förunderligt stadig och fin.

Emilia Wahlgren

Alla är perfekta
Allt är perfekt
Hur?
Kan det vara så?
Det måste finnas någon spricka
Jag känner en spricka inom mig
Thåström lugnar mig
Hans raspiga röst är som balsam för själen
Inte deppig och dyster utan eftertänksam och lugnande
Försäkrar mig om att det kommer att bli bra
Att stjärnan kommer att bli min

Elisabeth Westlund

Sprickor

Sprickor i den grånande asfalten
förlänger avståndet mellan oss
din utsträckta hand
för långt bort
eller bara för vag

Kom närmare
jag står här i sprickans djup
väntar på din hand
på att få känna dig

Sofia Rosenqvist

På väg

du tror att du är på väg ut
på en lång jordenruntresa
men du är tillbaka hemma
för länge sen
du kan bespara dig mödan
med kartböcker och parlörer
och utforska avgrunden
i ditt eget hem

Ami Stylander

Ljuset syns bäst i mörker

Skynda
snart är inget kvar att fynda.
De lågt hängande frukterna har för länge sedan fallit.
Ingen tog dem ändå.

Skynda dig.
Nya hot är på gång.
Häng upp tavlorna.
Hur – spelar inte längre någon roll.

Inget är värt nåt nu.
Det blir allt trängre.
Allt tystare.
Allt stramare.

Snart kommer mörkret.
Ondskan är redan här.

Men jag vet att ljuset syns bäst i mörker.

Karin Nilsson

Julkonsert

Han bar inga vanliga blåjeans,
molnmönstrade med matchande kavaj.

Ett egendomligt klädval.

Han hade kommit för att spela på byns stora scen.
White Christmas i någon slags indietolkning.

Vi var ett gäng udda typer som kravlat oss ur ensligheten.
Karaktärslösa inom starkglöggens gravitationsfält.
Annie var allergisk mot nötter.

»Mandel är ingen nöt«, påpekade jag.

Det var som att atmosfären gav mig luft.

Strålkastarna slocknade och jag kunde skönja Orion.
Snöfallet hade en förvillande effekt.

Men jag vet vad jag såg: Himlen hade ett hål.

Det saknades en pusselbit,
med formen av en människogestalt.

Min blick vandrade mellan himlen och scenen.

Victoria Dahlqvist

Mötet

Omtumlande var vårt möte.
En känsla och,
jag hade aldrig tidigare
känt så här.
Flyktigt såg jag dig.
En kyss och,
sedan var du borta.
Skulle du någonsin komma åter?

Anne Lundahl

Känslan

Varför känns allt så
tomt inom mig?
Varför känns allt så värdelöst
och meningslöst?
Som sagt,
det är bara en känsla,
som finns inom mig.

En känsla, det är vad det är.
Bara en känsla som jag
känner inom mig.

Den känslan är så obehaglig,
vedervärdig, att känna.

Men det är bara en känsla,
som jag känner.
Och som tur är, så vet jag,
att den känslan går över,
även denna gång!

Kommer jag klara av denna dag?
Kommer jag övervinna mig själv idag?
Det lyckades jag göra,
för att jag hittade till ytterdörren till slut.
Och tog mig ut, denna dag också!

Valentina Garcia Rodiguez

Disktrasans magi

Jag gör entré i mitt kök.
Där välkomnas jag av gårdagens enorma stök.
Jag letar men upptäcker med fasa,
att jag inte kan hitta min disktrasa,
varken diskborste eller skursvamp på skaft
fastän jag alltid flertals har haft.
Utan Er mina trogna vänner
förbliver tomma mina sorgsna händer.
Utan Dig min kära trasa
kommer hemmets lugn att rasa.
Snabbt någon en bit av gammalt hederligt lakan river
och jag tacksamt den grövsta smutsen
i sophinken fördriver.
Metodiskt parallellt över kökets alla ytor,
som blir de som nymålade, av himmelska kritor.
Spisens nyligen erhållna glans kröner mig med en lagerbladskrans
som i en nyvunnen trans exploderar jag
i en vild städdans.
Snabbt till diskbänkens La Tour Eiffel
sen kan ingenting gå fel.
Du gamla uttjänta lakan har bistått mig väl i nöd.
Du har återvunnits i remsor och jag tackar för ditt stöd.
Som belöning av Moder Svea
finner jag varor på ypperlig Rea.
Nu kan jag bjuda en vän på risotto.
Om vi raskar på sen har vi alla en chans på lotto!

Malgorzata Ochotnicka

Sällskapsmaskinen

Det tomma skalet
bredvid mig upprepade:
»Måste varva ner«
»Hjälper fokusera«
»Är inte trött – lägg dig du«
»Gråheten …«
»Stressen …«
»Pengarna …«
»Ska livet bara vara så här?«
Sällskapsmaskinen
bomullsförpackade
platt och tjänstvilligt
Ensamhet, tomhet och känslobortfall
Bortom den påträngande
närheten.

Lea Gunborgsdottar

Glimten i ögat – en kontaktannons

Glimten i ögat, glimtar jag till dig,
min förgätmigej.
Allting i blått- i en lyckodimma,
över havet till dig skall jag simma.

Jag myser i myskvällar,
väntar på dig, bygger bo.

Utseendet har ej betydelse, men
skicka gärna ett kort, och fort!
Alla får svar.
Den bästa jag tar – om jag får?

Mánja Elizabeth Waltman

Du är inte ensam – aldrig någonsin ensam.

När höstens mörker smyger sig på och sommarens
teatershower för en sista gång drar igen sin ridå.
Då kan tystnaden lämna ett tomrum. En stilla ensamhet
och en molande känsla av saknad.
Men du är inte ensam.
För framför dig står ett träd i fina höstfärger.
Ett orangegult löv faller ner mot din axel.
Omsluter dig med trygghet och påminner dig om
att se över ditt nästa kliv.
Du möter blicken av en mor med sitt lilla barn.
Kanske är de på väg till en butik för att köpa ett nytt
och fint garn.
Det är ju höst och lite ruggigt kallt. En stickad tröja
värmer nog allt.
Kanske inte ditt hjärta som bär på något mer.
Ditt tomma hjärta som ingen annan ser.
Men du är inte ensam.
För bortom den orangegula stigen kommer du möta
några fler.
En ekorre och en fågel dansar livfullt fram.
De bjuder in dig till en show med glitter och glam.
De tar ditt hjärta till en ny nivå, där höstens teatrar
aldrig drar för någon ridå.
Du låter dig svepas med i deras musik,
du finner dig skrattandes på en scen av barr.
Underbart är livet med dina nya vänner och en trägitarr.
Du är inte ensam i skogens värld.
Aldrig någonsin ensam på din färd.

Lydia Arendelle

Hösten

Och löven faller
och blir åter.
Mina ögon äter gult
och rött.
Rädd för det vita
och kalla.
Längtan.

Sommaren har gett sig av
lämnat mig ensam

jag saknar hennes skönhet
till och med spindlar och ormar
allting hon gav

nu väntar mörkret

med öppna ögon går jag in i grottan
och hoppas på våren.

Eva Nysäter

Att göra

Springa skita snagga håret
Äta för mycket äta för lite äta tillräckligt
Hoppas att någon ska ringa
Skriva upp i kalendern
Leta hitta tappa bort sig
Hissen är trasig
Bussen är trasig
Titta på vattnet som glittrar

Tintin Svartström

Ingenting

Ingenting Någonting Plingeling

Om ingenting är någonting
Vad är då plingeling?

Plingeling är allting som du vill
Ingenting är allting som du inte vill

Plingeling är snön som faller på vintern
Plingeling är dropparna som kommer på våren
Plingeling är ringarna som bildar mönster på vattnet
när stenen landar och studsar

Plingeling kan också få vara ingenting
som när du faktiskt sitter och tänker
… på just … ingenting

Plingeling!

Susanne Wiklund

Jag måste andas fria rymder,
då föds nya idéer.

Om jag lyfter blicken mot himlen
– då vidgar sig mitt inre rum.

Om jag ser stjärnhimlen
– då förändrar sig mitt tänkande.

Om jag följer solnedgången
blir jag mättad av skönhet
och min själ kommer till ro.

Peggy Bengtson

Blicken

När du i smyg kom fram och kikade genom nyckelhålet
blev jag så förskräckt att jag inte såg dina ögon.
Inte ens solens gyllene trådar,
samlade till ett helt nystan,
skulle ha fått plats genom det lilla hålet.
Men du såg mig helt och fullt.

Och ändå:
Mina kinder brann av hetta,
ett brev prasslade i fickan.
Även solen gömde sig bakom molnen när den blygdes,
men ingen kunde skymma mig från dig.
Och ändå:

När du sprang för att se mig,
genom en öppning där inte ens vinden fick plats,
måste du ha varit omedveten om
att dina fötter följde en annan väg än din egen skugga.
Där du svepte bort dammet
med dina fladdrande ögonfransar,
måste du ha törstat
i din alltför heta kärlek.

Munkhtsetseg Gompildoo

Missbruk

Jag är den goda människan i Spånga
som ger snus och rena
kalsonger till de hemlösa
tofflor till grannen ovanpå
vademecum till min
förvånade kompis
med Dracula i munnen och
jag trycker på lilla Coops
biståndsknapp

Chriss

Jag står hellre kvar här
Jag är vad mina föräldrar ville,
Fast jag tjänar mer ändå
Min bror kan dra åt fanders,
Jag hade rätt till slut
Mitt barn är inte mitt längre
Han är inte vad jag ville ändå
Jag trivs bäst här själv
Med mina tankar
Ensam
Där jag kan klandra mig för allt det där
ut i den övervuxna lunden
Som kunnat lösas
För det är för sent
För även enkla vägen är svår
upp på stjärnorna genom lönnbladen med en liten pojke
När slutstation inte är målet
Horisonten är på väg
Varför inte se på stjärnorna, ha bror och dotter med
Idioter, säger vi, som aldrig trott på något
Jag kommer dö ensam,
För jag vet
Att jag har rätt
ibland tycker jag mig se ansiktet av dem i djupet
i mörkrummet
mellan ljuspunkterna

Djamilo Iziamo

Livets bok

Smärtat är en del av livet, glädjen är dess partner. Du upplevde även sorgen och kunde möta lyckan. Du var glad över stunder av lycka och levde leende i sorgens tider. Du tänkte inte bara på Dig själv, Du kände även för andras tyngder. Du levde livet som människa med leendet på Dina läppar, med ljuset i Dina ögon, med en penna i Din hand. Du lämnade minnet i livet, i de stora böcker som skrivs, de texter kan bara läsas med hjärtats hjälp.

Till minnet av min vän författaren Esko Järvinen med saknaden stor, förlusten enorm.

Elämän kirja

Kipu on osa elämää, ilo on sen kumppani. Sinäkin koit surua ja saatoit kohdata onnen. Iloitsit onnen hetkistä ja elit hymyillen surun aikoina. Et välittänyt vain itsestäsi, vaan tunsit myös toisten taakat. Elit elämääsi ihmisenä hymy huulillasi, valo silmissäsi, kynä kädessäsi. Jätit muiston elämään, suuriin kirjoihin, joita voi lukea vain sydämen avulla.

Ystäväni muistolle kirjailija Esko Järviselle suurella kaipauksella, valtavalla menetyksellä.

Pekka Ala-Mutka

Huvudstaden

Inuti mitt huvud bor en stad där vattnet drivs av hämnd.
Husen är byggda av blod.
Gatorna fyllda av mord.
Där spräcks hennes käkben mot trottoarkanten.
Fickorna är fulla av knivar.
Det borde finnas gravstenar men det finns bara kroppar.
Av alla dem jag hatar.
(fast jag är inte en person med hat.)
Mina händer slår ut hans tänder.
När jag fantiserar är det precis hit jag går.

Om jag hade kunnat
Skada dig så som du skadat mig
Hade jag gett dig det sista av mitt hjärta och gått

Eliin Kronholm

Aldrigvaranog

Aldrigvaranog
För »otillräcklig«
är ett alldeles för futtigt ord

Som en ort långt upp, ut, bort
Dit ingen vill flytta
och som alla flyttar ifrån
Där alla butiker som öppnas
går i konkurs
Och där inte ens pizzerian överlever

Vi är några stycken
Aldrigvaranogs invånare
men vi räcker liksom inte till
Om inte annat
så är vi iallafall
fullständigt övertygade om det

Man kunde lika gärna
stänga hela byn för gott
Evakuera
Den är ju liks inte
till något nytta

Men Gud förbjude
Det kunde ju bli till besvär

Emma Berglund

I hörlurarna (känslor genom melodier)

En regnig lördagsmorgon i oktober;
»Imagine« och tårar som rinner.
»Killing in the name of« och ilskan som pulserar.
»Get up, stand up« och hoppet som tränger fram.
»Live tomorrow« och påminnelsen om att livet är nu.
Nästa steg måste vara framåt.

Sahar A.

Självporträtt

Padda, fjäril, kameleont.
Jag är inte den jag var igår
och imorgon är jag någon annan.
Rörlig och flytande som vatten, giftig som kvicksilver.
Siffror surrar i mitt huvud.
Det hör inte till vanligheten.
Jag hör inte till vanligheten.
Tio rader säger mer än tusen selfies.
Två fötter utanför min trygghetszon.
Jag kliver in i framtiden,
mjuk efter sommaren
och tacksam för detta rum.

Linda Blomqvist

Tidig mognad

En känsla som väljer att fatta sig kort
I tider då ord
fyller tomrum
I hjärtats djupaste korridorer

Samtidigt varnas jag
Av ett hjärnspöke
som härjar
Och ett par ondskefulla ögon

Med en kulspetsig penna skriver jag rader
För att väcka
mitt sinne
För att hinna ifatt ångern

Det är aldrig för sent
att lyfta
på hakan
Trots att jag tappar bort mig i korridorerna

Jag gungar mot en kind
Som gör ont
av alla leenden
I sina svåraste dagar

Jag gungar mot ett slut
Som tycks ta mig
tillbaka till början
När allt gick att ana

Toleen Al Hasan

konsekvens

innan jag lärde mig att säga nej
kunde jag inte mena ett ja

kunde jag inte tala utan att ljuga utan smärta

ödemark där platser brukade finnas
jag har lämnat kontrollen

om vi alls kände varandra

sorgen som markerade mitt avstånd till mig själv
ilskan som maskerade vanmakt

Cathrin Monell

Torkrum

21.00 stängs fläkten av.
Grådaskiga underkläder
och vita lakan
blir stilla
i det kommunala bostadsbolagets
torkrum.
Mörkret lägger sig
över tvättkorg, sköljmedel
och ett ganska dåligt
städat golv.

Cornelia Dymling Almén

Höst

Susa och sväva lätt kära björk
Idegranen dansar tungt
Stora tårar från himlen
ingen lämnas oberörd
Sällar mig till höst oraklet
Jorden kalibreras
Vem kan blunda för detta mörker
Vila tryggt mitt hjärta
Allt kan du hålla

Maria Ståhl

Kärlekens gyllene kväll

Utan att färdas med häst eller vagn
genom årets vandring,
glömde jag kylan i elden från ditt hjärta.
Den där kvällen då vi vandrade genom
längtans och drömmars värld,
var ingen dröm utan ett verkligt möte,
det vet bara vi två.

Likt löv klingade stjärnorna högt i natten,
i livets lund blommade kärlekens vita edelweiss.
Den där höstkvällen kom våren i min själ
och fast jag inte var berusad av vin,
blev jag berusad av din blick.

Till melodin där pärlklara toner blommade,
svallade känslorna fritt bortom förnuftets gränser.
Tillsammans vandrade vi genom stjärnornas rymd
och himlens sömmar, och på vågskålen mellan vinst
och förlust stod endast vi två kvar.

I klangen du väckte skingrades min sorg,
och djupt i stillheten ringde drömmens sång
med silverklockor.
Äkta kärleks gyllene harpa stämdes och klingade,
Du och jag tillhörde den eviga världen.

Enkhtuya Banzragch

Höst

Höstens gyllene sol speglar över dig och mig,
Årstiden gungar och svajar gungar också våra själar
När hjort och älg i brunst berg och vatten till glädje,
Tjur och oxe stångas och skänker herden fröjd.

Genom den sköna himlens vida rymd
seglar tunna vita skyar,
samt ungdomar drar mot fjärran länder
för att lära och förundras.
När den klara floden stilla och ljudlöst flyter fram,
ler månen i dess djup och viskar tyst om kärlekens sagor.

När morgonfrosten pärlemorskimrande
breder sig över marken,
står hästen vid sitt tjuder och darrar i den kyliga luften.
När husbonden i gryningen rider ut
för att jaga efter räv och varg,
Hustru och barn förädlar mjölkens rikedom,
väntar på hans hemkomst .

När den milda, smekande vinden låter gräs och träd vaja,
gungar hjärtan hos gammal och ung i vindens takt.
Och när de gulnade löven faller, ett efter ett, från träden,
stiger minnets stilla vemod stundom
fram ur själens djup.

Natsagdorj Dashdorj

sökes

stamställe sökes
för snar användning tills
vidare utan uppehåll
endast ett fåtal tillbehör behövs
såsom en fåtölj, ett lugnt hörn,
kanske ett fönsterbord mot livet
en aningen sliten inredning,
några sorter större morgontidningar,
en acceptabel ale eller te.
för samhällets skyttegravar
lämnar jag gärna till de saktfärdiga

Andreas Lindblad

Den naturliga tillvaron

I den bedårande gröna skogen
Kryllar det av liv och rörelse
Där avtrycken sätter tonen
För gemenskapen och historien
Genom tidens gång

Livets sökande och lärande
Skapar bekräftelse
På hur verkligheten förhåller sig
Till naturens mönster
som präglas

Mitt i det eviga
Kommer frågan på tur
Vem man är
I denna stora värld
Av makt och rädsla
För den fyllda nyfikna kunskapen
I dess tyngsta spets
Med ett olöst svar
Kan det vara möjligt
Att knyta ihop
Till något som lockar
Och begrundar

Sebastian Lindskog

Medverkande

A., Sahar....189
Ahlstedt, Hanna....9
Al Hasan, Toleen....191
Ala-Mutka, Pekka....186
Almfors, Ida....141
Andersdotter, Monica....97
Andersson, Johan....50
Appelgren, Anne Marie....122
Arendelle, Lydia....178
Arnedotter, Margareta....72
Aronsson, Bo Henrik....36
Axelsdotter Boström, Britta....127
Axelsson, Caroline Baptista....24
Banzragch, Enkhtuya....195
Bengtson, Peggy....182
Bengtson, Annika....22
Benktzon, Maria....121
Berggren, Uffe....39
Berglund, Ulla....68
Berglund, Emma....188
Bergman, Catharina....129
Beskow, Peter....43
Björklund, Bengt O.....110
Björklund, Linn....123
Blomqvist, Linda....190
Bolin, Ted....135
Brisfjord, Anna....79
Bungner, Anna-Britta....67
Carlsson, Frances....58
Carlsson, Roger M.....96
Cavallin, Elias....23
Chriss....184
Cohen, Susan J.....18
Dagman, Ulf....88

Dahl, Achillea 71
Dahlin, Maria 116
Dahlqvist, Victoria 172
Dashdorj, Natsagdorj 196
Deimo, Lena 51
Desme, Malin 85
Diana 133
Diyabanza, Lizah 102
Dunge, Pär 155
Dymling Almén, Cornelia 193
Ekström, Göran 148
Eliaeson, Per-Magnus 52
Enmark, Pernilla 61
Eriksson, Susanne 26
Eriksson, Kent F. 112
Eriksson, Freya 143
Ewald, Torun 11
Fahl, Helene 77
Fröjd, Benny 82
Gertsson,, Helen 160
Gharbi, Latifa 15
Glibusic, Boris 27
Gompildoo , Munkhtsetseg 183
Granath, Liselott 138
Grytenius, Leif 150
Gränge, Sofia 126
Gunborgsdottar, Lea 176
Gustavsson, Therése 98
Hall, Susanna 117
Halldorsdottir, Helen 46
Hasselberg, Anna 95
Hillström, Ellinor 107
Holmlöv, Ulla 161
Hurtig, Optimus 132
Isaksson, Pia 124
Iziamo, Djamilo 185

Jo, Karin ... 83
Johansson, Tomas ... 84
Joon, Matilda ... 147
Kardell, Ella ... 25
Karlsson, Maria ... 31
Karlsson, Johan ... 44
Keiriö Östlin, Elinor ... 19
Kero, Ebba ... 105
Kronholm, Camilla ... 78
Kronholm, Eliin ... 187
Krook, Charlotte ... 100
Kuisma, Leena ... 91
Larm, Cina ... 103
Larsson, Susanne ... 42
Leaf ... 140
LeaLive ... 75
Legzdina, Loreta Anna ... 57
Leontjev, Lisa ... 63
Liljemark, David ... 7
Lind, Sofia ... 29
Lind, Monica ... 146
Lindblad, Andreas ... 197
Lindholm, Elin ... 80
Lindholm, Susanna ... 159
Lindholm, Jessica ... 164
Lindskog, Lizette ... 55
Lindskog, Sebastian ... 198
Lindström, Brith ... 128
Lindvall, Ola ... 48
Lohse Björkfäll, Tim ... 153
Lovén, Lis ... 20
Lundahl, Anne ... 173
Luthander, Alexandra ... 86
Läth, Sigvard ... 33
Löfgren, Tommy ... 139
Lönneborg, Sanna ... 30

Magnusson, Susanna 62
Malmehed, Petter 14
Malmgren, Carina 64
Marken, Monica 32
Michael, Stella 109
Momqvist , Malin 13
Monell, Cathrin 192
Månsson, Johanna 10
Nilsson, Julia 17
Nilsson, Bo Göran 56
Nilsson, Karin 171
Nordin, Elena 137
Norén, Carl 101
Nybacka, Susanne 81
Nygren, Mattias 69
Nylund, Åsa »Lassio« 156
Nysäter, Eva 179
Ochotnicka, Malgorzata 175
Olsson, Sara 74
Olsson, Anna 157
Oreström, Jenny 70
Osvald Sahlin, Hanna 120
Palm., Peter 145
Park, Kerstin 21
Parveez, Raakel 151
Peres, Marianne 136
Persson, Dag 12
Persson, Carina 106
Pettersson, Niklas 94
Rahm, Karl-Johan 114
Ravenscar, Nike 53
Ringstrand, Pia 158
Risling, Ulla 165
Rodiguez, Valentina Garcia 174
Rosén, Anci 125
Roseneld, Evie 154

Roseneld, Marilyn 166
Rosenqvist, Sofia 169
Rychter, Chanel 38
Röckner, Hanna 54
Sahlberg, Louise 111
Sahlman, Leif 45
Scheike, Fredrik 65
Schiemann, Tobias 60
Sjöberg, Thommy 162
Sjöborg, Nilla 47
Skogsvilde, Sofia 28
Sorin, Anna 99
Spaltro, Titti 76
Stangmark, Lena 142
Strand, Annika 149
Strandh, Tina-Patricia 87
Stribrant, Jonathan 163
Strömbäck, Jan Ewert 131
Stylander, Ami 170
Ståhl , Maria 194
Sumic, Josip 134
Svartström, Tintin 180
Svenske, Arvida 40
Söderbäck, Ulla Margareta 118
Söderfeldt, Arja 35
Söderlind, Ronny 16
Söderlund, Karin 108
Söderman, Evy 130
Tarras-Wahlberg, Angela Aku 144
Teeland, Jan 104
Thuresson, Tommy 34
Tjäder, Lovis 89
Trimbel, Oscar 113
V, Mattias 115
Vanilledof, Valentina 66
Vult von Steyern, Patrik 93

Wahlgren, Emilia 167
Wallström , Emelie 8
Waltman , Mánja Elizabeth 177
Westlund, Elisabeth 168
Widlund, Lars Inge 152
Wieland, Richard 92
Wikblom, Pelle 41
Wiklund, Susanne 181
Wilfer, Andrés 90
Ydefeldt, Rolf Gustaf 59
Ålhed, Lottie 37
Ängquist, Pethra 119
Öberg, Lena 73
Öhlund, Annamaya 49

There IS such a thing as a free lunch! Överenskommelsen mellan människor har inte alltid varit »OK, de fem potatisar som jag gav dig när du inget hade… borde betalas tillbaka med exakt sju och en halv potatis i framtiden…«

Vi hjälpte våra grannar och medmänniskor! Att dela med oss känns bra och är en mänsklig grundinstinkt. Värdemätningen av kultur i kronor är ett påfund, som att det skulle gå att tävla i poesi och musik. Bevara det som inte kostar något. Det kostade ingenting för poeterna i den här antologin att medverka. För det ska inte kosta någonting att få säga sitt hjärtas mening.

För det fria ordet – i en tid när det fria ordet stryps med mördarhandskar, där endast tio procent av världens befolkning lever i demokratier och några techmiljardärer i Kalifornien vill att vi ska vara isolerade och ensamma, mätbara och omänskliga – blir det närapå radikalt att det finns sådana här små samlingar av ord, som inte skriker utan viskar.

Men, gott folk, ni som är med här och låter era själar glänsa i orden, det här är framför allt för er: för att varje dikt som sätter ord på något, om än något litet och viskande, är ett världsstort rop, som skallar: DU ÄR INTE ENSAM!

För det medmänskliga, icke-transaktionella, otroliga, värmande som *Poesi på en dag* är. För det fria ordet, och för att det är viktigt.

Arvida Svenske

Författares Bokmaskin
– för det fria ordet –

ISBN 978-91-7910-781-9
9 789179 107819